

KURT BRAND

Atlan v nouzi

Knihovnička Pěny Rhodan 90

Přeložil Jaroslav Kuřák

-Frank Lemmon měl ke službě vztah, který odpovídal jeho charakteru, což už celé dvě hodiny dokazoval: flákal se!

Přečetl si tlustý svazek TERRANIA NEWS, vzal na vědomí dokonce i politické články, prostudoval hospodářskou část a to i přesto, že Čtení novin absolutně nepatřilo do jeho služebních povinností.

Frank Lemmon byl rozený Američan a jeho mateřským městem Klondike. Před třemi lety přišel z Klondiku do Terranie, obstál v posledních zkouškách na výbornou a o půl roku později už byl Šéfem oddělení F-1 Sluneční tajné služby. F-1 se zabývala sledováním politických poměrů na Zemi. U Franka Lemmona se scházela hlášení agentů. Frank vynikal především svým vztahem k hlášením. Nedůvěřoval počítačovému vyhodnocení a spoléhal raději na svůj instinkt - nebo jak stálo v jeho papírech: parasmysl? Vlastnost nelze klasifikovat. Nadprůměrná kombinační schopnost, spojená s jasnovideckým smyslem pro zdánlivě nedůležité, nicméně ve skutečnosti mimořádně důležitá hlášení.

Frank Lemmon nastoupil dnes do služby s jednohodinovým zpožděním, protože se už při probouzení děsil nudného dne, který ho čekal. Podle toho vypadal i jeho vztah k práci. Nudil se a lenošil.

Přesto mu maršál Allan D. Mercant nikdy nic nevyčítal. Mercant znal přednosti i chyby svých podřízených velice dobře a uměl v tom chodit. Lemmonův čich na důležitost zdánlivě bezvýznamných zpráv převážil všechnu jeho lenost. /

Lemmon právě s chutí srkal silnou horkou kávu, když se rozzářila obrazovka videofonu. Čtyřicetiletý Štíhlý šéf oddělení sotva zvedl hlavu.

Přicházela hlášení z Washingtonu, Pekingu a Lahore.

„Panebože," zaúpěl Lemmon. „Agent z Lahore mi snad píše romány!"

Když monitor zhasl, už nemyslel ani na jedno z hlášení. Pra-, ve chtěl znovu sáhnout po novinách - tentokrát po TERRA-NIA POSTU, když se zarazil, zpozorněl a posadil zpříma. Dokonce sundal nohy ze stolu. Jeho dosud znuděná tvář nabrala zcela jiný výraz: „Rabintorge? Kde jsem to jméno slyšel? Nebo jsem o něm četl? Rabintorge... Není to ten Ind, co dodal podvržené nákresy druufského lineárního pohonu kosmických lodí a tahal tím celou rozvědku za nos?"

Zapnul videofon: „Mannersi, okamžitě mi přineste všechny podklady o Rabintorgeovi, to je ten podvodník z Lahore. Spěchá to, Mannersi!"

Když Frank Lemmon řekl něco podobného, pak to skutečně tak bylo. Věc spěchala.

Nemusel dlouho čekat a podsaditý Čtyřicátník Manners mu na stůl položil hromadu archivních záznamů.

„Je to všechno?" ujišťoval se Lemmon.

„Všechno. Naše záznamy jsem porovnávala hlavním archívem a..." ..

.

Frank Lemmon mávl rukou. Chtěl zůstat sám. Četl si v záznamech.

:

Vybral z nich tři oblasti. Pak si strčil některé ze záznamů do kapsy, vstal a oznámil u sekretářky, že jde na jednání k maršálu Mercantovi.

Vedení Sluneční rozvědky mělo sídlo osmnáct kilometrů daleko, v mohutné správní budově, která spoluvytvářela panorama Terranie. Ale měreno podle úkolů, které Sluneční rozvědká musela řešit, byla budova spíše malá než velká.

Když Frank Lemmon přišel k Mercantovi, musel nejdříve přesvědčit šéfovu sekretárku, že se jedná o velmi důležitou záležitost, a teprve pak ho pustila dál.

Vstoupil do pracovny a pozdravil.

Když se rozhlédl, spatřil Administrátora Sluneční říše, Perryho Rhodana. Kývl mu na pozdrav a vyžádal si jeho hlášení.

Frank spustil o indickém studentu Rabintorgeovi, který se neznámo odkud dozvěděl o lineárním pohonu druufských lodí, a: „... našim vědcům trvalo dva týdny, než mohli s určitostí prohlásit, že padli za oběť studentskému žertíku.“

„Tohle tady,“ řekl a položil na stůl tři záznamy, „...jsou nejdůležitější hlášení z poslední doby.“, Rhodan se podíval na záznamy a pobídl Lemmona: „Pokračujte, pokračujte...“

„No..., před hodinou jsem dostal zprávu našeho agenta z Lahore. Román plný nicotností, ale jedna z nich se mi zdála být, důležitá: student Rabintorge jedná s GHC Company a patrně tam dostane místo vědeckého asistenta.“

Copak někoho takového přenecháme konkurenci?“

Frank Lemmon už několikrát předtím mluvil s Rhodanem a měl dojem, že Administrátora přece jen aspoň trochu zná, ale teď mu byl pohled těch ocelově šedých očí značně nepříjemný. I Allan D. Mercant ho propichoval očima. Ve spartánsky zařízené pracovně maršála rozvědky zavládlo ticho,

„Jak vás to napadlo, Lemmone?“ zeptal se Pěny Rhodan.

„Pane, není to snad důsledkem logických úvah?“

Rhodan vysvětlil svou otázku: „Co víte o lineárním pohonu Druufů, Lemmone?”

„Nic, až na skutečnost, že údajně mají nadsvětelný pohon, takže nemusejí jako my pronikat hyperprostorem, když se chtějí dostat někam daleko...” „„Odkud to víte, Lemmone?” naléhal Rhodan.

Frank Lemmon bez zaváhání odpověděl: „Od vědeckého týmu 065-pohony. Na případu Rabintorge jsme celý týden spolupracovali.”

„Díky,” krátce odvětil Rhodan a pohlédl na Allana D. Mercanta, který pak pocítil potřebu zareagovat: „Pane, myslím, že takovou šanci bychom si opravdu neměli nechat ujít...”

Rhodan souhlasil. Kývl na Slunečního maršála a řekl; „Postarajte se o vše nutné.”

„O Rabintorgeovi jsme informováni tak, že toho o něm víme víc než on sám,” odpověděl Mercant. „Nikdy se nepotkal s mimozemšťany. Ale jeho fyzikálně-matematické schopnosti poukazují na znalost arkonidské matematiky. Nikdo to nechápe. Navíc je velmi zvláštní, že se naučil číst a psát teprve před patnácti lety.”

„Takže vy si myslíte, že je to Arkonidan, Aras nebo Ekhnidan?”

„Ne. Vyloučeno. Rabintorge je Pozemšťan. Matematický teoretik nejvyšších kvalit.”

Rhodan se na Mercanta usmál. „Nejsem u vás zvyklý na superlativy. Ale dobrá, budiž! Přiveďte mi ho sem a nechte ho pod nenápadnou kontrolou, ať vidíme co dokáže. Vám, Lemmone, už teď děkuji za vykonanou práci!” Rhodan vstal a podal šéfovi oddělení ruku.

„Nebylo to nic extra, pane,” bránil se Lemmon.

„Jistěže ne...,” odpověděl Rhodan a zasmál se. „Kdo umí tak dobře lenořit jako vy, ani si nevšimne, že se namáhal.”

Rhodan se upřímně zasmál a Lemmon potom ze slušnosti

také, ale zároveň si přísahal, že se okamžitě z gruntu změní. Nicméně jeho pevný záměr se zhortil už po dvou dnech a všechno zůstalo při starém.

Toho dne, kdy se v Terranii objevil Ind Rabintorge, aby se začal věnovat speciálnímu úkolu na zakázku Sluneční říše, vešel Frank Lemmon do své pracovny teprve v jedenáct hodin dopoledne. Probudil se s pocitem, že dnešní den nepřinese nic nového.

Opět se mu dostávala do rukou zcela všední hlášení, ale Perryho Rhodana vzburcovalo hypervysílání z Arkonu.

Jeho syn Thomas Cardif, dezertér ze Sluneční flotily a Rhodanův nejzarputilejší nepřítel, pokračoval ve zrádné Činnosti a oznámil z planety Archetz v soustavě Rusuma, 44 světelných let od Arkonu, celé pozorně naslouchající Galaxii, že počítačového Regenta na Arkonu III řídí Arkonidan Atlan.

\\.

^ _*_ ^

Chystala se galaktická bouře,

Arkonidské Impérium, které už přes 10 000 let představovalo mocnou hvězdnou říši se srdcem ve hvězdokupě M 13, bylo vinou jednoho dezertéra v ohrožení, že se rozpadne na bezpočet malých státeků, jež mezi sebou začnou válčit.

Allan, osamělý Arkonidan, dobrovolně uvězněný v objektu centrálního počítače Arkonu, na tom nyní byl hůře než Pěny Rhodan, protože nebezpečí, která mohla přijít z hlubin arkonidské říše, mohla být milionkrát děsivější než nebezpečí, jež ohrožovala Zemi a Sluneční říši Perryho Rhodana. Atlan hovořil z Arkonu s Rhodanem: „Potřebuju čas, Perry! Potřebuju tvou pomoc, barbare! Musím se zaštitit tvým jménem. Kdo z Galaxie zná admirála Allana, který tu hrával roli naposledy, před deseti tisíci lety? Kdo ještě zná můj rod? Tak proč nic neříkáš?"

„Co bych ti měl říkat, příteli?" odvětil Rhodan. „Zavolej mi za osm hodin. Musím se nejdříve vyrovnat s novými skutečnostmi. Vyslovil jsi jméno Thomase Cardifa a..."

Atlan ho přerušil: „Jistě, jistě, ale proč chceš, abych ti volal až za osm hodin? Víš, co všechno se za tu dobu může odehrát?"

Perry zbystřil. Že by Atlan podléhal panice? Allan, Nesmrtelný?

Pěny Rhodan studoval na monitoru Arkonidanovu tvář, ale žádné známky paniky v ní neobjevil. Přesto však admirála musela trápit neodvratitelná hrozba. Proč ale neřekl, o jakou hrozbu jde?

„Admirále, co před námi zamlčuješ?" zeptal se Rhodan-

Atlan zpozorněl a pak se usmál. „Nezamlčuju vůbec nic, Pěny, ale v téhle chvíli jsem tě asi konečně pochopil! Poprvé v životě jsem v situaci, ve které jsi už sedmdesát let ty! Rozuměj mi dobře! Já si musím nejdříve zvyknout, že mě Velké Impérium nechce poslouchat, a že teď nemám víc moci než ty!

Jak jsem starý? Deset tisíc let? Číslo souhlasí, ale jinak jsem mladší než ty, barbare. Ty jsi mě svými zkušenostmi dávno předběhl! Musím se učit, barbare! Musím si z tebe vzít příklad a..."

„Atlane!" zvolal Rhodan, aby přerušil emocionální výlevy svého druha. „Allane, prosím, zavolej mi za osm hodin!"

Pak už admirála nepustil ke slovu.

Spojení s Arkonem III bylo zrušeno.

Pěny Rhodan je vypnul.

Micky si udělal pohodlí v křesle, díval se na potměšlý monitor a konečky prstů si mnul spánky.

Reginald Bull, který ho němě pozoroval, tohle gesto znal. Prozrazovalo mu, že jeho přítel je hluboce otřesen. Atlan nakonec promluvil jen svým srdcem...

Rhodan se otočil k Bullymu. Bez jakéhokoliv vzrušení řekl:

„Nutně a okamžitě potřebuji nejnovější podklady o soustavě Rusuma, speciálně pak o planetě Archetz. Postarej se, prosím, abych je do hodiny dostal. Ty se pak postaráš o tým oddělení 065.“

Bully čekal další instrukce, proto stál a tázavě vzhlížel k Rhodanovi, ale ten mlčel. Vypadal ne soustředěně.

„Poslouchej,“ začal opatrně, „nebylo chybou, že jsme se skokanskou flotilou, která od nás odletěla, neposlali žádného ! našeho agenta?“

•

Rhodanovy oči se rozšířily.

„Proč nezačneš rovnou o Cardifovi, Bully? Ale kde jsme udělali chybu? Patriarcha Cokaze se náhodou dozvěděl, že arkonidskou říši řídí Atlan a ne centrální počítač jako dřív. Tomu se stejně nedalo zabránit. Někdo se to dříve nebo později dozvědět musel. Ted proti Allanovi stojí možná celá Galaxie a my jsme se ocitli na prahu událostí, které v dějinách nemají obdoby! Ovšem já taky nevím, jak se v té situaci máme zachovat! Zatím jen tápu. Že tě posílám za pány matematiky z týmu 065 je taky jen tápání.“

„Tápání? Já nevím, Pěny...,“ hles! podsaditý Reginald Bull. „Uvidíme, co se dá dělat. Snad nám matematici ukážou nějakou stopu. Ty po nich budeš chtít výsledky výzkumu lineárního pohonu?“

„A to velmi rychle!“ odvětil Rhodan.

Bully se zašklebil. „Ti budou mít radost!“ odvážil se poznamenat. „Vysvětlit nám Pozemšťanům lineární pohony lodí Druufů za pomoci arkonidský supermatematiky, to bude sranda... A ještě ke všemu hodně brzy!“

Rhodan na něj překvapeně pohlédl.

„Ještě ty agregáty nemáme, Bully. Zapomněl jsi?“

Zrzavý muž se suše zasmál. „Já jenom pořád myslím na ten palec, co jsem si rozřízl na Silvestra. Nemáme ještě pořád smolnej rok 2044? Půlka je za náma, tu druhou snad taky nějak přežijeme.“

„Bully...“ káravě pozvedl hlas Rhodan. „Já vím, já vím...“

^ ' ^ ^

i

„Bradleyi, kdo je to?“ zeptal se Bully, když vstoupil do místnosti oddělení 065.

„Ten? Nováček... Jmenuje se Rabintorge. Nějak to s ním neumím. Ten Ind by se pořád hádal,“ vysvětloval profesor Bradley očividně nazlobeně.

Bully měl rád rozpory. Poděkoval profesorovi a blížil se k debatující skupince kolem Rabintorgea. Jeden z matematiků argumentoval: „Jak to chcete vědět? Zatím jste ještě nezískal ani hrubý komplexní přehled. To, co mi tady tvrdíte, je holý nesmysl!“

Ind složil ruce na prsou, usmál se a předklonil se: „Mýlíte se. Mé tvrzení není nesmyslné! Časoprostor se otřeše jenom v jedné své konstantě, když jím letí loď, která překračuje rychlost světla. Na rozdíl od hyperskoku neboli transice, kdy se při vstupu nebo opouštění hyperprostoru náš časoprostor lomí ve všech svých konstantách...“

Bully naslouchal Rabintorgeovu detailnějšímu líčení a i když nerozuměl tak docela všemu; cítil, že mladý Ind má pravdu a navíc že umí své názory stručně a srozumitelně vyjádřit. Ještě chvíli ho poslouchal. Mladík dokonce tvrdil, že zná nazpaměť hodnoty, naměřené základnou Pozemšťanů v Časoprostoru Druufů včetně Ellertových údajů.

Bully ještě počkal, dokud o tom Rabintorge nepodá důkazy, a pak měl najednou naspěch, aby se vrátil k Rhodanovi.

^ J. ^ .

Rhodan se zatvářil .nazlobeně, když k němu Bully-vtrhl. „Máš něco nového? Připravuji se na poradou a...“

i

„Porada počká!" zvolal Bully. „Teď mě divili poslouchej a pak mi povíš, co si o tom myslíš..."

Podsaditý chlapík se snažil mluvit co nejméně vzrušeně. Nezapomněl přitom ani na sebemenší detail. Skončil větou: „A teď mi vyvrať, že Rabintorge není maskovaně] Arkonidan nebo Galaktické} obchodník!"

„Stejnou otázku jsem před několika dny položil Mercantovi. Odpověděl mi na ni záporně."

„Tak na Rabintorgeho nasad' Guckyho!"

Rhodan mávl rukou. „Cucky taky není bezchybný."

„Ale ten Ind není žádnéj Ind, Pěny! Celý oddělení je z něj vedle! Profesor Bradley si s ním neví rady... Jo, komu to voláš, Pěny?"

Všiml si, že Rhodan stiskl jedno z tlačítek na stole,

„To je vedlejší, Bully. Právě ses zmínil o Bradleyovi. Pokud souhlasí hlášení, která o něm dostávám, brzy půjde do sanatoria. Práce na lineárních pohonech ho zcela vyčerpala."

Dveře pracovny se otevřely a vstoupil John Marshall. Šéf jednotky mutantů přiváděl jednu ze svých nejlepších telepatek. „Pane..."

Rhodan mávl rukou. „Posaďte se. My to tady s panem Bul-lem rychle skončíme." A otočil se zpět k Bullymu: „Ten mladý / Ind totiž musí být v oblasti matematiky mutantem..."

V té chvíli se Bully otočil na Marshalla. Něco se mu nezdálo. Marshall totiž vstával a říkal: „Šéfe, ano..."

V následujícím okamžiku Perry Rhodan navazoval spojem se šéfem rozvědky, maršálem Mercantem: „Tady Rhodan! Mercante, pošlete pět svých nejlepších lidí do oddělení 065! Je •tam silný sugestor! Vaši muži tam najdou mutanta Kitaje Išibašiho! Išibaši bude akci řídit! Konec!" . Bully vyjeveně pohlédl na přítele.

„Pěny, nechceš mi snad tvrdit, že já... Ze bych..."

Rhodan přikývl a John Marshall, který mezitím přistoupil až

k nim, jeho domnění potvrdil: „Ano, pane. Jste pod tak silným sugestivním vlivem, že se vůbec nedostanu do vašich myšlenek."

„Marshall.-., ale... Kde se mi to mohlo stát? Na oddělení 065? To by ten Ind byl agentem druhé strany! Neříkal jsem to snad?" .

Mezitím se ozval interkom. Promluvil Mercant: „Pane, akce' se rozběhla!" ' „Díky," odpověděl Rhodan.

„Ten Ind!" zlostně si ulevil Bully. „Pořád ještě jsem pod sugescí?"

„Jak jsem řekl, nedostanu se k vám..,"

„Cože? Vysvětlíte mi to!" • ; •'

„Pane, nejsem schopen číst vaše, myšlenky, jakmile promluvíte o Rabintorgeovi..."

„Ten mizera s nevinným kukučem," zanedával Bully a klesl - do křesla. „Jak se toho bloku zbavím... Jestli toho Inda dostanu do rukou, tak uvidí!" . •

„Mě by spíš zajímalo, kdo za tím naším indickým sugestorem stojí," řekl Rhodan. „A to se musí stát zrovna dnes, když máme tolik jiných starostí. Čas plyne Jako voda a brzy pomine . osmihodinová lhůta, kterou jsme dali Allanovi..."

Bully znovu demonstrativně ukazoval palec pravé ruky, který si na Silvestra nešťastně rozřízl o střep údajně nerozbitné skleničky. Už toho dne prorokoval, že po celý rok budou potíže. Perry však po něm šlehl pohledem.

„Oukej! Ty ses Šéf, Perry! Ale jak chceš pomoci Allanovi? Máme jen pár směšnejch lodí. Přitom nesmíme zapomínat, že někde kolem krouží tři tisíce lodí Druufů. Bůh nám buď milostiv, až na nás vlítnou! A co Skokani, he? Nepříjemnosti se na nás můžou valit ze všech stran!"

Perry Rhodan nechal Bullyho, ať se vypovídá, Allanovo volání o pomoc mu leželo v žaludku a nepříjemná událost na od-

dělení 065 jasně naznačovala, že Sluneční říše je zranitelná zevnitř, a že i ta nejlepší bezpečnostní opatření mohou selhat.

Začínalo dlouhé Čekání. Rhodan vydal nařízení, že nesmí být rušen. Výjimku pochopitelně tvořila jen poplašná hlášení.

Tři čtvrtě hodiny nato se opět hlásil Mercant: „Pane, mutant Kitaj Išibaši odhalil technika Elvise Artuna jako hypnotizéra. Elvis Artun k nám přišel krátce po invazi Skokanů z GHC Company.”

Rhodan si okamžitě všiml rozdílu v od Mercantových a Marshallových údajích. „Mám otázku, Mercante: Co je ten váš Artun? Hypnotizér nebo sugestor? Pokud je hypnotizér, pak jsme ještě neodhalili sugestora, který působí v oddělení 065! Mercante, popožeňte Kitaje Išibašiho, ať pracuje co nejrychleji!”

Bully se neodvažoval nic namítat. Viděl, jak se Rhodan upřeně dívá na Marshalla a Marshall četl v jeho myšlenkách.

„Oukej, pane! Zachytil jsem Guckyho, už je na cestě do 065!” oznamoval Marshall. Téměř zároveň se na Rhodanově pravé ruce ozvala náramková vysílačka, pomocí níž se Gucky hlásil: „Perry, právě jsem odhalil dva chlapíky. Kdyby mohli, sežrali by mě. Ale nemůžou, protože jsou přilepený ke stropu. Mám je tam nechat, dokud nedorazí Mercantovi lidi?”

„Gucky, nedělaš náhodou hlouposti?” přísně se zeptal Perry.

„Copak už jsem někdy nějaký dělal?” zapištěl myšob.

Rhodan neodpověděl. Guckyho vtípky byly známy po celé Galaxii. „Tak o koho jde? Jejich jména, prosím!”

„Jmenujou se Tom Sharkey a Picne Rochard. Momentálně vsak neproklínaj jenom mě, ale i GHC Company v Kapském městě a zvlášť srdečně jistýho ředitele Horace Edwardse... ale... ale...”

Nestávalo se Často, že by se Gucky zakoktal, teď však dokonce zmlkl. Mikrokom přenášel jen vzrušené oddechování.

„Gucky, co se to tam děje?”

„Ty, Perry...,” pištěl myšob a spíše šeptal, „Sharkey a Ro”

chard nejsou skutečny sugestoři. S jejich mozkovéjma vinárna něco nesouhlasí... Pěny, později..., teď ne..."

„To se divím," poznamenal Rhodan, „Gucky vypnul spojení? Co vy na to, Marshalle?"

Šéf Jednotky mutantů pokrčil rameny a odpověděl: „Gucky musel-nasadit poslední rezervy, aby se ubránil před vlivem těch dvou sugestorů!" .-.-;

V té chvíli se zamihotal vzduch a myšob materializoval před Rhodanem. " - : , ' • , ; '

„Tak jsem jim ukázal, Perry!" hlásil hrdé. Pak se podíval na Bullyho: „Tlouštíku, co ti to provedli?"

Rhodan ho zarazil: „Nech Bullyho na pokoji. Je pod silným sugestivním vlivem. Co jsi vypátral?"

Gucky vycenil svůj jediný hlodák a naznačil úsměv. „Hodně, šéfe! Přinejmenším to, co Sharkey a Rochard všechno věděli. To úplně postačí, abysme celou GHC Company postavili na hlavu a pročešali to tam kvůli skrytému skokanskému telekomu! Do Rochardova bytu jsem už poslal jednoho agenta rozvědky."

„Proč?"

„Protože tam jsou tři ampule araskýho jedu. Nevím, k čemu sloužej. Rochard na ně jednu chvíli myslel. Měl strach, abysme to nenašli."

Rhodan se předklonil. „Říkáš araský jed, Gucky?"

„GHC Company, skokanskej telekom a araskej jed. A Sharkey s Rochardem nejsou sugestoři, byli jenom ovlivněni chemickéjma preparátama. Vsadil bych se, že ani ten Elvis není skutečnej hypno, Perry... Marshall mi spíš porozumí..., " obrátil se k Johnu Marshallovi a zeptal se: „Johne, už jsi někdy viděl mozkový vlny, kde není nijak vyvinutá sugestorová amplituda, ale dotyčnej disponuje silnejma sugestivníma silama?"

Marshall se zatvářil pochybovačně.

„Jo," dodal myšob. „Takhle hloupě jsem se tam taky tvářil. A

pak mě ti dva fešáci chtěli dostat do tvejh sugestivních kleští." Opět se otočil k Rhodanovi a předstíral skromnost, což k němu vůbec nesedělo: „Perry, já musel— Nemohl jsem jinak... Ale až zavoláš Mercanta, vyřídí mu, že se doktoři dřív než za tři hodiny nemusej o ty dva starat, protože dřív se z my hypnózy neprobuděj."

Rhodan se celou dobu tvářil vážně, ale nyní se pousmál. • „Díky, Gucky! Mám pro tebe ještě jeden úkol: teleportuj do Rochardova bytu, najdi ten araský jed a přines ho sem!"

„Cukej, šéfe!" Špitl myšob a zmizel.

Bully ztěžka oddechoval. „Marshalle, ovlivňuje sugestivní blok i my zbývající mozkový funkce?"

„Ne, pane! Byl změněn jenom váš zážitek na stanici 065!"

„Slabá útěcha: Perry, chci vyhledat Franka Lemmona z F-1. Mám pro něj pár otázek."

„A kdy se dáš ošetřit, aby ses zbavil hypnobloku?" překvapeně se zeptal Rhodan.

„Až na to bude čas. Akorát se musím yyhejbat Rabintorgeovi, aby mě nakonec neměl za pitomce."

Dveře za ním zapadly. Rhodan a Marshall osaměli. Ale čekali na Guckyho návrat. Rhodan mezitím informoval Šéfa rozvědky. Mercantova tvář na monitoru neprozrazovala ani údiv, ani překvapení: „Pane, z mé strany bylo učiněno vše nutné!" oznamoval.

„Jednotka mutantů bude muset být v Kapském městě, až se bude pročesávat budova GHC Company, Mercante. Upravte podle toho akci."

„Ano!"

Obrazovka opět potemněla. Rhodan pohlédl na hodinky. Pak se otočil: „Marshalle..."

„Ano?"

„Marshalle, chápete mého syna?"

„Šéfe... Ano, dokážu Thomase Cardifa pochopit, ale přesto nedokážu omluvit, co provedl..."

„To jsem ani nechtěl vědět, Johnne. Ale vysvětlíte mi, proč ho chápete..., prosím."

„Váš syn neměl rodiče. Když se dozvěděl, kdo jimi je, zasáhla zcela nepřipraveného rizika, která jste podstoupil tím, že jste si vzal Arkonidanku Thoru za ženu...'Pocítil silnou náklonnost k matce. Ale mateřskou lásku dostával jen po kapkách. Služba mu nedovolovala podívat se za matkou. Slova povinnost a služba se pro Thomase Cardifa stala prokletím, a kromě toho není ani Pozemšťan, ani Arkonidan... Vy jste mu nad matčíným hrobem nabízel usmíření. Podával jste mu ruku... Já bych ji na jeho místě taky nepřijal a..."

„Johnne!" ohradil se Rhodan.

„Ano, šéfe, je to tak, nepřijal bych ji... A pak se k němu dostala ta pomluva, že jste jeho na smrt nemocnou matku poslal proti vůli lékařů na Arkon. Uvěřil tomu... , No, co chcete ještě slyšet, Perry? Co z toho máte, když vám povím, že Thomase Cardifa nepovažuji ani za lumpa, ani za zrádce, ale za nešťastného kluka? Víím, že je politováníhodný, a víím, že pokud se sám nevzpamatuje, skončí špatně."

„Copak nevidíte, že zradil i Allana?" ledově chladně se zeptal Rhodan.

„Kdybych chtěl zničit svého otce, protože bych věřil, že zavraždil mou matku, byl by mi každý prostředek dobrý. Šéfe, když Člověk uvěří něčemu takovému, neptá se na právo a nepřemýšlí."

„Ale jeho povinností je, aby přemýšlel!"

„Povinnost, povinnost, šéfe! Už zase to slovo! Copak Thomas Cardif nebyl vzorný a neplnil své povinnosti do chvíle, kdy se dozvěděl, kdo jsou jeho rodiče? Promiňte, šéfe, tohle jsem vám neměl říkat. Prosím, zapomeňte na t@4"

Rhodan mlčel.

Chvilí poté se vrátil myšob Gucky. „Šéfe," začal, ale hned zase zmlkl. Klouzal pohledem z Rhodana na Marshalla a zpátky, až mu Marshall telepaticky sdělil: Neptej se co se tu stalo a podej hlášení! Čím víc toho řekneš, tím lépe!

Gucky pochopil hned.

„Tady!" řekl a podal Rhodanovi tři ampulky, které už podle tvaru prozrazovaly, že jsou výtvozem galaktických lékařů Arasů. „Ale nepřicházím rovnou z Rochardova bytu, Perry. Byl jsem u našich medicinmanů. Tři tyhle preparáty znali. Už o nich slyšeli. Říkají, že je to toxikum s účinností sedativa. Což mě uklidnilo. Skočil jsem k centrálnímu počítači, ale tam ten preparát neznali- Vtom jsem si vzpomněl na naše maličké okurkový přátele Swoony. Oni to věděli. Víš, co to držíš v dlani? Oguralas! Tak se to jmenuje v řeči Arasů. Jméno ti nic neříká, ale Swoonové se třásli strachy!"

„Gucky," přerušil Rhodan příval myšobových slov, „zkus to stručněji!"

„Jasně, šéfe... Obsah těch ampulek má na Arkonidany smrtící účinek. Proč, to nevědí ani Arasové. Dodnes nezjistili, kterou část arkonidskýho mozku tenhle extrakt ochromuje, ale zároveň objevili, že u vývojových skupin humanoidů do třídy C dělá to sérum z lidí sugestory!"

„To bychom při troše štěstí mohli v byte pana Artuna najít sérum, které dělá z lidí hypnotizéry. Gucky, já bych se tam na tvém místě podíval."

„Oukej, šéfe. Už mizím..."

Rhodan s Marshallem opět osaměli.

„Johne, vidíte ještě nějakou Šanci... pro mého syna?"

Marshall vycítil, že nyní nesedí u Administrátora Sluneční říše, ale u Člověka Perryho Rhodana - u otce Thomase Cardifa...

„Johne, povězte mi, nač jste právě myslel? Řekněte mi to pří-

mo a bez zbytečných ohledů. Já nedokážu číst vaše myšlenky!"

John Marshall ztěžka oddechoval. „Pane Rhodane..., zda má Thomas Cardif šanci vysvobodit se z nešťastných tenat osudu? Myslím, že by tu šanci měl - kdyby nebyl synem Perryho Rhodana!"

„Marshalle, já přece nemohu říct, že bych ho nenáviděl! On nenávidí mne!"

„To já vím, pane," opáčil váhavě Marshall, protože už málem nevydržel pevný pohled Rhodanových ocelových očí. „Pěny 'Rhodane, vy jste byl vůči sobě vždy velmi tvrdý. Musel jste, abyste obstál, a budete muset takový zůstat i v budoucnosti, Jinak..."

„Jinak, Marshalle...? Mluvte! Vy mi to musíte říct!" Perry Rhodan prosil a přikazoval zároveň.

„Řeknu to, Šéfe, ale pak už s vámi o Thomasi Cardifovi nikdy nepromluví. Nikdy.

Vy budete muset zůstat tvrdý i v budoucnu, protože jinak byste nebyl tím Perrym Rhodanem, který ukazuje lidstvu jeho cestu. V tom je vaše a Thomasova tragika. Vy dva budete platit nejvyšší cenu."

^ ^ ^

Patriarcha skokanského rodu Cokaze, jediný Galaktický obchodník, který zažil Perryho Rhodana ještě za časů Třetí moci, se stal politikem, ale neuvědomoval si to, protože se pořád ještě pokládal za obchodníka, který prahne po zisku.

Cokaze přistál na páté planetě soustavy Rasuma. Jeho flotila dvou tisíc lodí přistála na kosmodromu Titonu, hlavního města planety Archetz a centra světa Skokanů.

Byl jen Čtyřiačtyřicet světelných let od Arkonu. Tahle soustava už patřila do hvězdokupy M 13.

Planeta Archetz se před tisíci lety stala odrazovým můstkem pro Galaktické obchodníky, kteří si od těch dob zvykli žít na palubách svých lodí. Na Archetzu už nestálo žádné město na povrchu. Samotný Titon se svými dvanácti miliony obyvatel se ukrýval tři tisíce metrů pod zemí.

Povrch planety byl beze zbytku využit pro průmyslové účely. Archetz byl světem superlativů, střediskem více než jedné stovky tisíc válcovitých lodí, které sem pravidelně přilétaly na kontroly a opravy.

Všechny nové technické vymoženosti Arkonu se dříve nebo později objevily i na Archetzu. Skokani si vytvořili svůj vlastní morální kodex, který spočíval výhradně na jejich zájmech a pomocí něhož si bezohledně upevňovali obchodní pozice v Galaxii.

Putovali po celém vesmíru a navazovali obchodní styky za každou cenu.

Ale z Archetzu přišli a na Archetz se stále vraceli.

Tento svět byl kupodivu znám prakticky jenom mezi Skokany. Jinde v Galaxii se příliš nevědělo, jaký potenciál a jakou finanční sílu tato planeta skrývá.

Když o ní Skokani někdy mluvili, vždycky hovořili jenom o bance. Celým jménem šlo o Banku Galaktických obchodníků v Titonu na Archerzu.

A právě do ní směřovaly kroky patriarchy Cokazeho hned po přistání flotily.

Osm Skokanů a jeden uprchlý Pozemšťan museli Čekat v pompézně zařízené místnosti. Bankovní úředník, který se zeptal na Cokazeho přání, odešel s poznámkou, že Atual a Ortece patrně nebudou mít čas je přijmout.

Skokani čekali klidně a vyrovnaně. Thomas Cardif je ve skrytu duše obdivoval.

Vtom se otevřely jedny ze dveří. 'Vyšel z nich Skokan, oblečený v
tóze.

" „Patriarcho?" zeptal se a mírně se uklonil.

„Atuale?" tázvavě odvětil Cokaze a uklonil se stejným způsobem.

- „Ortece vás očekává!"

Cokaze přikývl, jako by ani nic jiného nečekal. Ale tak mohl uvažovat jenom nejbohatší patriarcha ze všech. Následoval Atuala, po prvních krocích se však obrátil, podíval se na Thomase Cardifa a přivolał ho: „Zůstaň u mě, Arkonidane!"

Atual to zaslechl a překvapeně se otočil. Během přivítání se díval jen na Cokazeho, ale nyní spatřil - Perryho Rhodana!

„To je přece Rhodan, Skokane!"

Patriarcha se dunivě rozesmál a postrčil Cardifa k Atualovi: „S Rhodanem má opravdu cosi společného, Atuale! Podívejte se na Rhodanova syna, jehož matkou byla jedna z královen Arkonu!"

- „Rhodanův syn?" nevěřicně se zeptal Atual. „Zdá se, že Ortece a já dnes nebudeme schopni dodržet harmonogram dne."

^ A. ^

O něco málo později seděli Cokaze s Cardifem u stolu společně se dvěma nejmnocnějšími bankéři Skokanů.

„My jsme vaši katastrofickou zprávu taky slyšeli, patriarcho, a jen jsme se podívovali, že jste se do takové hry vůbec pustil!" poznamenal Ortece.

„Kvůli tomu jsem tady," vpadl mu Cokaze do řeči. „Vedle mě sedí Rhodanův syn. To by vás mělo přimět k úvahám. Víte také, že přicházím přímo ze Sluneční soustavy. Musel jsem ji 'bezpodmínečně vyklidit, protože se tam zničehonic zjevily křižníky Arkonu."

' „Cokaze, plýtváte slovy. Máme málo času!" upozornil ho nenápadný Ortece.

„Budete pro mne mít spoustu času, tím jsem si jist, Ortece!"

ostře odvětil Cokaze. „Patrně vám uniklo, co jsem vám právě řekl! Opustil jsem Rhodanovu mocenskou sféru dřív, než mé mohly ohrozit bitevní loď Arkonu! Ortece, moje flotila nikdy neopustila cizí oblast tak rychle jako teď! Arkonidské lodě však měly na palubách jako velitele Pozemšťany..."

Ortece ho znovu přerušil. „Lituji, Cokaze, ale pokud se nevyjádříte jasně, budeme muset naše setkání ukončit..."

Cokaze se předklonil k Ortecemu: „Všechno ostatní odřeknete. Vy i Atual tu zůstanete. Chcete snad přijít o Šanci získat vládu nad Arkonem? Regent už nemá co řídit. Impérium ovládá jakýsi Allan! Kdo mu pomůže? Nikdo ho nezná! Je to usurpátor, kterému Pozemšťané pomohli získat moc nad Arkonem! Rhodan to dokázal s hrstkou mužů!"

Ortece zívá a protáhl se. „My jsme finančníci, patriarcho. Pokaždé, když po nás někdo chce peníze, předloží nám obsáhlé podklady. Pouhými slovy nás nepřesvědčíte. Myslím, si že už nemáme co říct."

Patriarcha se však nevzdával: „Myslím, že byste si měli poslechnout nejnovější zprávy, Ortece!"

Znělo to jako ultimátum. Atual sebou mírně trhl a mnohoznačně se podíval na kolegu.

Ortece zůstával věcný. Klidně odpověděl: „Informace, o kterých je řeč, nám jsou známy. Překvapuje vás to, Cokaze?"

„A vás překvapí, že mne Arasové vyzvali, abych zítra zasedal na Aralonu v Radě deseti? No dobrá, pokud nejste jako Skokani ochotni pro nás něco udělat, musím se spojit s Arasy. Kromě toho jsem nabyt dojmu, že už si opravdu nemáme co říct!"

_ ^ ^ ^

O hodinu později se Skokani s Cardifem vrátili na palubu COK II a radili se.

„Zapněte hyperkom a vysílejte tu novinku pořád dokola do éteru!" přímo fanaticky požadoval Thomas Cardif. „Pořád dokola opakujte, že vládcem vesmíru je Allan. Informujte Mléčnou dráhu, Cokaze! Vyvoláte vesmírnou bouři, Galaktičtí obchodníci povstanou a svrhnou usurpátora Allana!

Ale neváhejte dlouho, abyste nezískal pouhé torzo! Jistě chcete získat celou arkonidskou říši! Proto musíte udeřit dřív, než se první koloniální národy rozhoupou a budou chtít svobodu!

Pak se Galaktičtí obchodníci stanou vládci Arkonu!"

Cokaze, nejbohatší vůdce rodu mezi Skokany, starý a zkušený harcovník, který byl zvyklý jednat bezohledně a bez skrupulí, když to muselo být - tehle Cokaze se démonického hněvu mladého muže vysloveně polekal.

Prokoukl ho.

Dostal z něj strach.

Pochopil, že si ho Thomas Cardif zapřáhl před svůj vozík a že chce využít revoluci v arkonidské říši proti svému otci Perryemu Rhodanovi. Chtěl Rhodana zničit...

„Tak jak, Skokane? Kdy se z bouře stane orkán?" naléhal Cardif.

„Ještě trpělivost! Arasové už třikrát volali a dotazovali se na můj náklad. To může znamenat pouze jedno - chtějí se se mnou co nejdříve sejít."

„Cokaze, vy na tomhle kšeftě, kde jde o Velké Impérium, nevyděláte, pokud si svou slabou pozici nepojistíte! K čemu vám jsou čtyři tisíce lodí, když jich je opravdu funkčních pouze tisícovka? Nač je vám bankovní konto? Nač vám je vědomost o Allanovi?

Vy to všechno musíte využít pro sebe! Spojte se s neloajálními koloniálními národy. Jednejte s nimi, ale neztrácejte hlavu, aby se Atlan nerozhodl stáhnout blokádní flotilu od praskliny v

časoprostoru, protože pak byste měli válku, o jaké se vám nezdálo.

Vy přece nechcete hořící Impérium, vy si chcete strčit do kapsy zralé ovoce. Skokane, tak se hlavně postarejte, aby ta vaše kapsa byla dostatečně velká. Rozuměl jste mi?"

Cokaze přivolal COK III a COK IV. Obě lodě pak pluly po boku vlnajkového křižníku a navázaly spojení. Cokaze začal splétat síť.

Když uplynuly tři dny, patriarcha už měl rozhozené pomyslné miny. Stálo za ním více než devět set skokanských rodů a kromě toho se mu nadále hlásili Arasové...

Bouře už byla cítit ve vzduchu.

Pořád více se blížila hodina, kdy z Arkonu III musel promluvit Atlan, pokud nechtěl jen přihlížet, jak se na něj valí zánik největší hvězdné říše.

Ale Banka Galaktických obchodníků v Titonu na Archetzu" se nehlásila.

Cokaze však spokojeně pomrkvával na Cardifa. Miny byly rozmístěny, stačilo je jen odpálit! Patriarcha držel v rukou všechny nitky a vděčil za to Cardifovi.

Přicházela další hlášení. Zrno se dělilo od plev. Četli je jenom Cokaze a Cardif. Nastal čas znovu se spojit s oběma nejvyššími bankéři Skokanů.

Na monitoru v Cokazeho kajutě se objevila Atualova tvář. Patriarcha se nezdržoval úvodními formalitami a rovnou vyhrkl: „Atuale, mluvím jménem sto sedmapadesáti patriarchů, sto šestadvaceti loděnic a průmyslových podniků. Mluvím za Všechny šéfy Těžkých. Posílám kurýra se všemi doklady a dokumenty, podle nichž všichni jmenovaní ruší svá bankovní konta. V dokumentech je zapsáno, kam mají být převedeny finanční částky..."

„Jak si přejete, patriarcho," přerušil ho Atual a nehnul přitom

ani brvou. „Čekáme na vaše dokumenty!" přikývl a zrušil spojení.

Patriarcha byl vzteky bez sebe, ale Thomas Cardif se pobaveně usmíval. „Tak co? Pošlete mu ty papíry?" A jedním dechem dodal: „Měli bychom ohlásit svůj příchod Radě deseti na Aralonu.",

Zkušený patriarcha však zuřil: „Aktuálně s Ortecem necháme vyhnít až do večera! Jen ať tomu blufu uvěří. Čím dřív je vylákám ven z díry, tím líp... Já mezitím navážu ještě další spojení s průmyslníky!"

^ _*^ ^

Ve stejné době probíhal čilý spojový ruch mezi Arkonem a Zemí. Nebylo možné jej odposlouchávat.

„Ale to není všechno, admirále," řekl Perry Rhodan. „Vidím to na tobě. Takže co?"

Allan se podíval na přítele ze vzdálenosti 32 000 světelných let. „Máš pravdu, Perry! Je tu ještě něco, co ti musím říct, i když se mi do toho příliš nechce. Za všemi těmi intrikami stojí Thomas Cardif! To on je tím stratégem!"

„Thomas Cardif?" hlesl Rhodan. „Vždyť ještě není ani pořádně dospělý..."

„Potvrdil to i Regent. Potvrdil, že akce proti Arkonu řídí Rhodan, i když nerozlišil, který Rhodan."

„A ty tomu věříš?" zeptal se Administrátor ostřeji než původně chtěl.

„Ty snad ne, barbare? Vlastně bys měl být na syna pyšný, kdyby mu nešlo o to, aby tě zničil. Rhodan proti Rhodanovi... Kdo by to byl řekl..."

Nastala pauza. Zavládlo mlčení. Zůstal jen obraz.

Rhodan proti Rhodanovi - kdo by to byl řekl! Tahle poslední věta zněla všem přítomným v uších jako bomba. Mercant,

Freyt, Deringhouse, Marshall a Reginald Bull nechtěli pochopit, nechtěli uvěřit, že Rhodanův syn zdědil po otci právě tyhle schopnosti,

„Perry," řekl Atlan, „stahuju všechny křižníky z blokádní fronty u praskliny v časoprostoru." , „Admirále, já bych na tvém místě v tomto ohledu Regenta neposlechl. Pokud sám zaútočíš, nebo to uděláš prostřednictvím robotských lodí, pak ve své říši způsobilš požár, který už nikdo nikdy neuhasí. Já jsem dostal určitý nápad, ale všechno závisí na vědcích, kteří pracují na výzkumu lineárního pohonu lodí. Rozumíš mi?"

Rhodan se schválně nevyjádřil docela srozumitelně. Nespoléhal na ujištění techniků, že tento druh hypervysílání není možné odposlouchávat.

„Rozumím, Perry," odpověděl Atlan po krátké úvaze, „ale nějak nechápu, jak by to mělo souviset se mnou a se Skokany?"

Rhodan se jen usmál. „Doufám, že získám dobrou mucholapku!"

Z Arkonu se ozvalo zasténání. „Perry, já v téhle chvíli děkuji bohům, že jsem se s tebou potkal. Deset tisíc let pobytu na tvé Zemi mě totiž naučilo malovat čerta na zeď. Začínám dokonce věřit Bullyho palci..." Najednou Atlan zbystřil. Náhle totiž pochopil. „Cože? Říkáš mucholapka?"

Rhodan mu skočil do řeči; „Takže si rozumíme, admirále!"

„Ne, nerozumíme si, barbare! Copak chceš vyhánět Čerta d'áblem?"

Rhodan odpověděl zcela klidným hlasem: „Mluvíím o mucholapce nebo o plácačce na mouchy, pomocí které je možné zabít dvě mouchy jednou ranou!"

„Ted' už zase vůbec nic nechápu, barbare!"

Rozhovor mezi Arkonem a Zemí skončil, ale pro Perryho Rhodana a jeho muže začínala práce. Jenom Allan D. Mercant znal krkolomný plán svého šéfa.

Akce Mucholapka musela zůstat utajená nejméně do doby, než tým 065 dokončí práci na lineárním pohonu. Muž, který tento tým nyní popoháněl kupředu, se jmenoval Rabintorge, byl to Ind a pocházel z Lahore.

^ A ^

O Čtyřicet hodin později se výkonné vysílačky počítačového Regenta na Arkonu III aktivovaly. Na všech monitorech Velkého Impéria se objevil typický Regentův symbol a pak zazněl kovový hlas počítače.

Hrozil, ale nehrozil tónem nebo výrazem, hrozil svou přísnou logikou, která pečlivě rozebírala plány Skokanů, Arasů, Ekhonidanů a dalších padesáti velkých národů uvnitř Impéria.

Počítač nevaroval před chaosy a zmatky. Hovořil o druufské frontě, hovořil ultimativně, ale bez udání časových informací.

„...stáhneme blokádní flotilu. Už nebudeme bránit Druufům ve vstupu do našeho Impéria. Naši flotilu budeme stahovat nápadně pomalu, aby bojové lodě Druufů našly cestu do arkonidské říše.

Impérium, které se samo o sobě nechce udržet, ztratilo jakékoliv oprávnění k další existenci!”

Pak počítač skončil.

Pro mnoho inteligentních bytostí arkonidské říše to bylo osudovým varováním!

^ ^ ^

Cokaze a Thomas Cardif slyšeli Regentovo vysílání během zpáteční cesty z Aralonu, kde se účastnili zasedání Rady deseti. Regent sice udělal na patriarchu dojem, nicméně Thomase Cardifa ponechával chladným. -« „Bluf!” řekl Cardif. „Atlan se'zaštit'uje Regentem, Cokaze! • ,
i

Jo, kdyby Regent mluvil o vlastní vůli, pak bych vám Skokanům nedával sebemenší naději. Ale Regent dnes už není tím, čím býval. Takže Atlan teď sám potvrdil, že jste se měli spojit s velitelem druufských jednotek, číhajících u praskliny v časo-

• prostoru, jak jsem vám radil!"

Patriarcha se opřel v křesle. Thomas pochopil smysl tohoto gesta; „Je to děsný, co, Skokane? To si teď zase myslíte, ale přehlédli jste, že v mém plánu není obsažena žádná válka? Nechci se stát příšerou, která přelévá krev a slzy. Chci jen zničit Rhodana, vymazat jeho jméno, aby po něm za deset let neštěkl ani pes, a pak se někam ztratím, aby se zapomnělo i na mě, ale do konce svých dní budu vědět, že můj život měl nějaký i smysl.

Zatím žádný neměl."

„Cardife, je Rhodan stejný jako vy?" Patriarcha se prostě musel zeptat. Tahle otázka mu ležela na jazyku už dlouho.

„Jestli je Rhodan jako já? Ne, Skokane! Není! Máme jen podobnou tvář. Je to Pozemšťan, to znamená, že je konglomerátem pocitů a emocí, které neustále odporují jeho rozumu. Já však myslím a cítím jako pravý Arkonidan!"

Z Cokazeho pak promluvil obchodník: „To nechcete z Rhodanovy porážky vůbec nijak profitovat?"

Cardif na něj nechápavě pohlédl. „Profitovat? Já? Já si nepo-hrávám ani s myšlenkou stát se jeho nástupcem ve Sluneční říši. Chci ho zničit, potrestat za vraždu mé matky. Pak teprve budu spokojen. Ale proč mě pořád nutíte o něm mluvit?"

„Protože mi někdy připadáte neuvěřitelný a někdy vás dokonce musím obdivovat. Vy nezapřete, že jste Rhodanův syn. Já bych byl na Rhodana pyšný, mít ho za otce!"

Thomas Cardif sarkasticky odsekl: „Na Galaktického obchodníka jste pěkně sentimentální!"

• Přerušil je palubní rozhlas. Z reproduktoru se ozvalo: „Pane, poslechněte si, prosím, tohle...,“ hlásil službu konající spojař.

Záznam hyperzpráv přehrával jedno z arkonidských hlášení:

1 529 světelných let daleko od Arkonu, v soustavě Dartol, která se skládá ze dvou sluncí a 36 planet, se od arkonidské říše oddělily inteligentní bytosti Rasisové. Vyhlásili samostatnost.

Před^hodinou se nad třemi obydlými planetami této sou", stavy vynořilo dvě stě arkonidských robotských křižníků a bez předchozího varování proměnilo jeden z místních malých měsíců v obláček plynů. Mamutí počítač pak ocelovým hlasem oznamoval: „Silné radioaktivní záření přinutilo Rasisy, aby se stáhli do pevností na dně oceánů. Ve svém posledním vysílání triumvirát Rasisů prohlásil svou soustavu za vémé vazaly arkonidského Impéria!"

„Arkon udeřil!" vydešeně konstatoval Cokaze. Cardif mu odporoval: „Ne Arkon, ale Atlan! Regent by zničil rovnou celou soustavu, Atlan pouze pohrozil tím, že zničil jeden malý měsíc. Proti planetám nevyslal ani střelu." Naklonil se a zašeptal téměř jako démonický našeptávač: „Cokaze, to musím Galaktické obchodníky upozorňovat na takové do očí bijící rozdíly?"

. ^ JL ^

Jakmile COK II opět přistála na kosmodromu v Titonu, před rampou už čekali Atual a.Ortece. Přišli za Cokazem, aby jim dokázal, že je silnější než oni. Patriarcha měl v kapse dokument, který potvrzoval, že i hlavní město galaktických lékařů Aralon je připraveno zrušit všechna svá konta.

Ortece a Atual si prohlíželi dotyčný dokument. Ortecemu se roztřáslly ruce, když jej vracel patriarchovi. Ztěžka pak řekl:

„Všechno jsme připravili, Cokaze, ale nemůžeme vás znovu ne varovat."

„Proč?" zeptal se Cardif.

„Cardif mluví i za mne!" chladně jim vysvětloval Cokaze. Byla to zároveň výzva, aby odpověděli.

Osmnáct Skokanů a Cardif sedělo proti dvěma bankéřům.

„Takže všechno se zdá být pouze záležitostí ochoty riskovat!" znovu promluvil Cardif. „Banka může vydělat nějaké peníze pouze tehdy, když v arkonidské říši vyvolá inflaci! A hospodářský útok je kolikrát mnohem závažnější než ztracená bitva.

Kdy vyvoláte inflaci? Rozhodněte se nyní, anebo využijeme naše pravomoci a vaše slavná banka během necelé hodiny zbankrotuje!"

Ještě nikdy po celou dobu existence skokanské Banky nedošlo k tak otevřenému vydírání. Už po generace se o banku staraly rody Atual a Ortece, a jejich práce jim vynesla uznání a slávu.,

Nyní však přišel Člověk, navíc syn Perryho Rhodana, a nedbal ani zásluh, ani tradic obou rodů. -. . Ortece zvedl hlavu a řekl: „Zítřa, Pozemšťane! Zítřa! Jen co z Arkonu přijdou nové kurzy, Pozemšťane!"

Pojem Pozemšťan zazněl jako kletba. Orteceho hlas se chvěl zlobou.

„Díky," usmál se Cardif a sledoval oba bankéře, jak bez pozdravu odcházejí.

^ ^ ^

GHC Company v Kapském městě už nebylo centrem těžkého průmyslu Africké Federace. Za pomoci nového zákona o nouzové situaci se Perrymu Rhodanovi podařilo zabavit celý komplex. Pátrací akce přinesla tolik důkazů o zrádné činnosti a vztazích s patriarchou Cokazem, že se ani opoziční síly uvnitř Africké Federace neodvažovaly nic namítat.

Araská toxika, nalezená v bytech Rocharda, Artuna a

Sharkeyho, byla analyzována jako dosud neznámé jedy, které u člověka vyvolají po aplikaci schopnosti dlouhodobé fenomenální sugesce či hypnózy.

Sluneční soustava prožívala těžký rok 2044. Nejdříve ji zaskočili Druufové, pak bitva s Galaktickými obchodníky. Rhodan zatím vše zvládl - i vnitropolitické útoky proti své osobě. Osud lidstva nadále spočíval na jeho bedrech a přitom nemohl nikdo popřít, že to všude kolem ve vesmíru nebezpečně skřípe.

Pěny Rhodan byl uprostřed noci vyburcován ze spaní. Vedle postele se rozzářila obrazovka interkomu a najednou se díval do temné tváře Inda Rabintorgea - dívala se na něj tvář starého muže - muže těsně před zhroucením.

„Pane, zaměřovači přístroj je hotov...”

A potom Ind opravdu klesl k zemi vyčerpáním.

Rhodan se vmžiku spojil s nemocnicí. „Tady Rhodan! Okamžitě do oddělení 065! Je tam totálně vyčerpaný muž, právě omdlel! Konec!”

Pak vzbudil Bullyho.

„Ty,..?” pohlédl na něj ospalý Bully. „Víš vůbec, kolik je hodin?”

„Bully, zaměřovači přístroj jednokonstantových strukturálních otřesů, vyvolávaných lineárním pohonem, je hotov!”

Bully ještě nebyl úplně vzhůru. „Povídáš, že je hotovej? A fakt taky funguje?”

Rhodan ho rychle přerušil; „Ještě ti zavolám...” Pochopil totiž, že udělal chybu. Ještě jednou se dal spojit s pohotovostním lékařským týmem: „Poslouvejte, v 065 najdete zhrouceného Inda. Pokuste se ho postavit na nohy. Jestli to půjde, potřebovali bychom ho mít za půl hodiny k dispozici. Ale jenom v případě, že to budete moci provést se vší zodpovědností. Musí nám něco vysvětlit.”

Ve spojení to cvaklo a Rhodan už byl opět, spojen s přítelem.

„Bully...!” zvolal nazlobené.

/

Bez obrazu slyšel přítelova slova: „Pěny, klid! Nespím! Jsem ve sprše!“ „No, dobrá....“ zabručel Rhodan. i

^ A ^

O čtyři hodiny později seděl Bully za vysílačkou křižníku CA-LIFORNIA a vysílal jediné slovo: Mucholapka.

Ve stejné minutě z Terranie odstartoval DRUSUS, 1 500 metrů měřící superobří křižník na palubě s Perrym Rhodanem, Mercantem, Freytem a mnoha mutanty. Dalších dvě stě různých specialistů čekalo na svou šanci v akci nazvané krycím jménem Mucholapka. •

Pak DRUSUS transitoval a vynořil se jen tři sta tisíc kilometrů od CALIFORNIE. Pět minut nato plul Reginald Bull se svými druhy a pracovním robotem k DRUSUSU.

Pracovní robot nesl nový speciální zaměřovači přístroj. Bully si netroufal vzít jej sám. Vážil sice jen pár kilogramů, byl tedy lehký a snadno přenosný, ale momentálně to byl jediný exemplář, a takže Bully považoval za svou povinnost přenechat jej robotovi.

Když se svou skupinou dorazil do velínu DRUSUSU, CA-LIFORNIA už letěla zpátky na Zemi. I superobří křižník zrychloval, aby se po transici dostal do blízkosti bezvýznamné, avšak pro Rhodana nyní dvojnásobně důležité malé dvou-sluneční soustavy.

Pěny Rhodan pak opustil velín společně s Bullem, Mercantem a Johnem Marshalllem. Velení na křižníku přenechal Deringhouseovi.

Porada ve Rhodanově kajutě byla vždycky signálem, že se blíží významná akce.

Administrátor si nepotrpěl na dlouhé předmluvy.

„Kolem půlnoci bude CALIFORNIA přistávat v Terranii.

•Do té doby budeme s DRUSUSEM takových deset, patnáct světelných let od soustavy, ke které se stáhla druufská flotila. V Terranii čeká kurýrní člun zprávu, že jsme přiletěli. S ní pak' okamžitě poletí za Atlanem. Kurýr netuší, jaké zprávy Atlanovi přinese. Poví mu jen jednu větu: Prsten Nibelungů. Atlan si snad vzpomene, co jsem tímto pojmem kdysi označil."

Bully se zhluboka nadechl.

„Nemůžeš dýchat, tlouštíku?" otočil se k němu Rhodan.

„Složitěji by to nešlo, Perry?" kroutil Bully hlavou.

„Složitěji?" překvapeně zopakoval Rhodan. „Já jen nechci riskovat ani to nejmenší. Jakmile Atlan uslyší heslo, hned pochopí, co se děje. Kurýr se pak vrátí zpátky za námi a bude čekat na určeném místě. Naším úkolem zatím bude spojit se s Druufy..."

Bully a Marshall chtěli vstát, ale neudělali to. Bully zamyšleně pozoroval svůj palec.

„Dohodneme se s velitelem Druufů!" konstatoval Rhodan a řekl to natolik rozhodným hlasem, že to znělo věrohodně.

Bully si však dobře pamatoval, jaké nepříjemnosti s Druufy byly, takže namítal: „Perry, s velitelem Druufů se dohodneš jenom v případě, že mu dáš nůž na krk!"

„Správně," usmíval se Rhodan. „Druufové opravdu nemají šanci vrátit se zpátky do svého časoprostoru. Jsou v bezvýchodné situaci. Ten nůž na krku už totiž mají.

Přechodná zóna mezi jejich a naším Časoprostorem, které jsme se naučili říkat prasklina, se stává nestabilní a je stále těžší ji použít. Víme to my a ví to Atlan, ale jinak nikdo v Galaxii, ani Thomas Cardif ne.

Ale vědí to kapitáni tří tisíc druufských lodí a to je naší výhodou. Jednak se už nemohou vrátit domů a jednak ještě pořád žijí jednou pomaleji než my. V našem časoprostoru tedy mohou dospět pouze k poloviční rychlosti světla, ale dál už ne.

Sice si asi umějí spočítat, kdy a kde opět dojde k vytvoření

nové praskliny mezi časoprostory, ale stejně jako my dobře vědí, v jak daleké budoucnosti se to stane. Až k tomu opět dojde, i ten nejdéle žijící z nich už bude dávno mrtev."

„Perry," zeptal se Bully svým typickým způsobem, „copak nevíš, že zoufalí lidé dělají zoufalé věci?"

„Bully," odpověděl Rhodan stejným tónem, „a už jsi někdy slyšel o stéble, kterého se chytá tonoucí?"

„Kdybychom neměli co do činění s Druufy, pak bych ti řekl, že máš pravdu. Ale Druufové pro nás mají nepochopitelnou mentalitu..."

„Pokud jde o umírání... Ale když jde o strach ze smrti, jsou všechny bytosti stejné, Bully. Z toho taky vycházím při jednáních s Druufy."

Z velínu se ozval interkom a službu konající spojař hlásil spojení s Atlanem. Za pár okamžiků se na Rhodanův štáb dívala z obrazovky Atlanova zasmušilá tvář. „Perry, gratuluji ti k tvému synovi. Kdyby stál na naší straně, byl bys na něj pyšný!"

Rhodan mírně změnil barvu-

„Barbare!" pokračoval Atlan, „největší banka arkonidské říše, totiž Banka Galaktických obchodníků v Titonu na Archetzu, vyvolala na nátlak jistého Thomase Cardifa inflaci!

My totiž taky máme zařízení, které se podobá vaší burze: ale už tři hodiny je to jen shromáždění šilenců, kteří se mamě snaží zastavit klesající kurzy. Můj Regent mi poradil, abych proti tomu nic nepodnikal!

Mí drazí přátelé! Arasové zastavili své dodávky veškerých léků! Ale já jsem zjistil, že Thomas Cardif a Cokaze byli několik hodin předtím na Aralonu a že tam jednali s Radou deseti!

Ze všech sektorů Impéria přicházejí zprávy, že nikde nepři-stává žádná skokanská loď se zbožím!

A jedinými planetami, kde ještě nedošlo k žádné revoltě, jsou Arkon I, II a III.

Spolehlivost velitelů na druufské frontě je odhadována na něco pod padesát procent. Tři letky skokanských křižníků se odtud pokusily utéct k Archetzu. Než jsem se to dozvěděl, už zakročila automatická ochrana a všechny tři letky zničila... tři sta dvašedesát jednotek!

Nyní se nám vrací jako bumerang, že Regent svého času vyměnil robotské kapitány lodí na druufské frontě za živé bytosti. Pokud se během následujících deseti hodin situace zhorší stejným způsobem jako dosud, pak budu nucen vyhodit planetu Archetz do vzduchu a zastrašit protivníka..."

Rhodan mu skočil do řeči. „Atlane, nedělej nic bez porady se mnou.“

„Hlavně nepodceňuj syna, Perry! Je velmi schopný. Všeho schopný. Dobrá, já tedy počkám, pokud mě Cardif nechá chvíli oddechnout.“

Rhodan si ani později neuměl vysvětlit, proč v té chvíli odpověděl, co odpověděl: „Admirále, Cardif ti to dopřeje!“

A Atlan na Arkonu III, sám pod obří kopulí mamutího počítače, překvapeně vzhlédl a po krátké úvaze řekl: „Rhodan proti Rhodanovi, příteli! Zná tě taky tak dobře jako znáš ty jeho? A znám já tě tak dobře, abych ti mohl říši svých předků na pár hodin světit do rukou? Copak nechápeš, že naše přátelství je díky tobě vystaveno nepředstavitelné zátěži?“

Cos mi to řekl? Admirále, Cardif ti to dopřeje?

Pomysli, jak bych si to mohl vysvětlovat, a nezapomínej, co mi odpověděl Regent, když jsem se ho zeptal na příčinu nepokojů! Řekl jméno Rhodan a nerozlišoval přítom! Správně mi měl odpovědět Thomas Rhodan alias Cardif!

Tak ať mi Bully drží palec, ale ne ten zraněný!"

^ ^ ^.

Tmavorudé malé slunce bylo na panoramatických obrazovkách DRUSUSU vidět jenom jako maličký bod. Rhodan se

přiblížil na osm světelných let. Už několik minut byla zapnuta vysílačka, kterou používali, když se ocitli v časoprostoru Druufů.

^ Z palebné centrály přišlo hlášení o připravenosti. DRUSUS 1 se nacházel ve stavu nejvyšší bojové pohotovosti. Více než 2 200 mužů posádky bylo oblečeno ve skafandrech. V lodi vládlo napětí. Před půl hodinou, krátce po provedení transice, Rhodan v krátkosti informoval své muže.

To z jeho nápadu vznikla akce Mucholapka, ale jen Marshall, Mercant, Freyt a Bully znali konkrétní údaje.

Perry Rhodan se chystal udělat rozhodující krok a zavolat velitele třítisícové flotily Druufů.

Ještě než však promluvil, kulovitá bytost Harno mu na svém těle ukázala obrázek kvadratického, kloubovitého těla velitele Druufů. Harno ho našel hned. A lidé kolem Rhodana byli na ten pohled zvyklí. Nejenom vzhled, ale i mentalita hromotluků Druufů byla jiná než lidská. Druufové se vyvinuli z hmyzu.

„Zaměření na pravoboku, pane!“ hlásil poručík, který sloužil u vesmírného zaměřovače. „Náletová proti nám osmdesát až sto lodí. Rychlost: 0,4 světla. Vzdálenost sedm světelných minut!“

Rhodan se otočil doprava. Stál tam šéf jednotky mutantů John Marshall a dával mu znamení. Oznamoval, že dává telepatickou cestou vědět svým mutantům na palubě DRUSUSU.

Teleporteři se připravovali do akce. Byl mezi nimi i asi metr vysoký mimozemšťan, chlupatý a s velkýma očima. Připomínal křížence mezi myší a bobrem - myšob Cucky.

Opásával se sadou účinných speciálních bomb. Jedna jediná stačila proměnit jakoukoliv loď v malé atomové slunce. Nesl jich celkem dvacet. Lidští teleporteři si brali dvojnásobný náklad.

Čekali už jen na rozkaz skočit!

Ale ten na sebe nechával čekat.

-•Speciální zaměřovači přístroj, který reagoval na lineární hy-perpohon, oznamoval stav ohrožení. Bully nad ním stál a hlásil: „Čtyři sta druufských lodí. Vzdálenost asi tři světelné dny...Ale! Sakra! Máme tady ještě jeden roj sršňů, asi dvě světelné hodiny daleko. Šedesát lodí!"

„J,e na čase!" řekl Rhodan a vzal do ruky mikrofon vysílačky Druufů.

"

„Rhodan pro velitele druufské flotily! Prosím, hlaste se..."

Desetkrát zopakoval volání a pak se odmlčel. Kromě šumu přístrojů bylo ve velínu ticho jako v hrobě. Pak se ale ozval šum, který stále sílil...

Bully zároveň hlásil: „Ta flotila čtyř set lodí letí pěkně rychle..., trojnásobnou rychlostí světla." Z jeho hlasu bylo znát určitou závist, že lodě Pozemšťanů nemají lineární pohon.

Přes interkom se hlásila zbraňová centrála: „Pane, všechny rezervní agregáty přepojeny do palebných stanovišť!"

„Oukej!" odpověděl Rhodan.

„Druufové jsou čím dál rychlejší!" vzrušeně oznamoval Bully.

Rhodan zpozorněl. „Jak rychlí?"

Bully si nedůvěřivě prohlížel nový zaměřovači přístroj. „Ten krám je asi rozbítej!"

„Optické zaměření!" zvolal jeden z důstojníků velínu a ukázal na panoramatickou obrazovku.

Téměř ve stejnou vteřinu teleporteři skočili do roje druufských lodí. Rhodan věděl, že to nebude rozhodující úder, ale že do druufské flotily zaseje šéme strachu a obav, možná také zmatku. Proto taky zároveň zopakoval volání veliteli Druufů:

„Rhodan pro velitele flotily Druufů! Prosím, ohlaste se..."

„Pane, oni nás obkličují!" ozvalo se alarmující hlášení.

Rhodan přikývl, ale zdálo se, že je myšlenkami někde jinde. Všechny přípravy k bleskové akci proběhly. Na to však už ne-

myslel. Ve hře bylo příliš mnoho! Musel vsadit úplně všechno, j pokud chtěl vyhrát! . ^ „Tři minuty, pane...,” zašeptal Marshall. j Teleporteři skočili před třemi minutami. Podle časového plánu měly být první bomby odpáleny po pěti minutách. Pak měl ;; každý teleporter ještě pětáctýřicet vteřin na opuštění lodi, l „Rhodan pro šéfa flotily Druufů! Prosím, ohlaste se! Rhodan pro Šéfa flotily...”

Prostřednictvím Hama mohli sledovat, jak druufský komandant reaguje. Viděli, jak se na svých sloupovitých nohou obrací a míří k vysílačce.

„Rhodane, tady Uong-zterds-klighf, vrchní velitel. Co chcete?”

Jména Druufů byla příšerná, nedala se vyslovit ani zapamatovat. Rhodan však myslel na něco jiného - nejdříve ze všeho vyslal myšlenkový rozkaz pro Johna Marshalla: Zavolejte tele-portery zpátky! Nesmí explodovat ani jedna bomba!

Marshall se ani nemusel podívat na chronometr, aby věděl, že to bude zápas s časem. Okamžitě zaklapl přilbu a aktivoval •miniaturní swoonskou vysílačku, aby vydal odpovídající rozkaz ke zrušení akce.

Sotva skončil, ve sluchátkách se mu ozval pištivý hlásek: „A co udělám s tou bombičkou, jejíž roznětká už odpočítává, John?”

„Dělej co umíš, Gucky!” ostře opáčil Marshall myšobovi. „Kde jsi?”

„Na vlajkový loď Druufů. Kde jinde?”

„Gucky, proboha, zrovna tam se nesmí stát nic...” Pak už si mohl všechna další slova ušetřit, protože podle praskání ve sluchátkách bylo jasné, že Gucky zrušil spojení.

^ ^ <-

Mezi Rhodanem a velitelem Druufů mezitím probíhala živá debata, umožňovaná složitými tlumočnickými zařízeními, protože Druufové se dorozumívali v oblasti ultrazvuku. Druuf se neustále vyptával na Rhodanovu flotilu. Nemohl pochopit, že vidí jenom jednu kulovitou loď. Pochopitelně, že měl na mysli obrovitou arknidskou flotilu, která ho zahnala pryč od Země a Sluneční soustavy, aby se uchýlil do nevlídných končin Galaxie.

Rhodan odpovídal: „Moje lodě čekají na mé rozkazy. Má flotila slyší, o Čem si povídáme!"

Byl to bluf. Rhodan nevěděl, jestli ho Druuf prokoukne. Vtom se mezi oběma frontami zablesklo a Druuf i Rhodan se zeptali zároveň: „Co to bylo?"

Vysvětlit by jim to mohl Gucky. Byla to explodující bomba, která měla vlastně zničit vlajkovou loď Druufů.

Pěny Rhodan pokračoval v rozhovoru s Druufem: „Vrchní veliteli, vaše síla je zároveň vaší slabinou. Existence vašich lodí je jenom otázkou několika dní. Mohl byste uprchnout kam chcete, vaši stopu vždycky najdeme. Je vás příliš mnoho. A vyhlídky na návrat domů máte prakticky nulové.

Vrchní veliteli, kolik lodí jste poslal ke slábnoucí prasklině mezi časoprostory, abyste zjistil, kudy by se dalo proklouznout? Nechci znát počet vašich průzkumných lodí, ale je mi jasné, že se nevrátila ani jedna. Prasklina v časoprostoru každou hodinou slábne a s její rostoucí nestabilitou roste síla našich obranných seskupení, protože od vás se k nám žádná další loď nedostane."

„Slova, nic než slova, Rhodane! "skočil mu do řeči Druuf, „Slyšel jsi mě mluvit a promluvil jsi ke mně. Tím je náš rozhovor u konce."

„A tvůj osud i osud tvé posádky také, Druufe!" opáčil Rhodan.

Harno ukazoval zamyšleného Druufa. /

„Co nabízíš, Rhodane?“ zeptal se nakonec a přišlo to jako blesk z čistého nebe.

„Druufe, co jsi připraven dát?“, kontroval Rhodan.

„Jaké záruky nám dáváš, že se vrátíme do našeho časoprostoru?“

Tohle byla otázka, na kterou Rhodan Sekal, a kterou Druuf musel položit.

„Dám ti dvojnásobnou záruku, Druufe!“ vysvětloval Rhodan. „Vydej jedné ze svých lodí rozkaz, aby se k mé lodi přiblížila na sto kilometrů. Ta loď - ale jenom ona - se pak bude smět vrátit do časoprostoru Druufů. Přesvědčí se, že je skutečně doma a ty jí přikážeš, aby se pak co nejrychleji vrátila sem!“

Já ti to umožním, Druufe, a to je moje první záruka!“

Sto dvacet mužů u ovládacích panelů velkého čočkového generátoru v největším hangáru DRUSUSU čekalo na rozkaz zapojit čočkový generátor, tedy přístroj, pomocí jehož projekce bylo možné proplout do vedlejšího časoprostoru. Byl to už poměrně starý vynález Pozemšťanů, dovedený však k dokonalosti-

Druufova hlava najednou strnula; Rhodan pouze tušil, co se v ní nyní asi odehrává.

„Druufe, útok proti mé lodi je nesmyslný! Při prvním paprskovém útoku se automaticky zničí přístroj, který vám umožní návrat domů!“

Velitel třítisícové flotily přeslechl varování. „A co je tvou druhou zárukou, Rhodane?“ „Pošlu pět svých mužů jako rukojmí na tvou loď!“

Na druufské poměry to nebyla žádná záruka, ovšem Druufové během pobytu mezi cizím bytostmi ve vedleším časoprostoru pochopili, že zde vládne zcela jiná etika.

„Co musím udělat, Rhodane?“ zeptal se Druuf.

„Nic jiného, než se s tvou flotilou bleskurychle objevit nad jistou planetou. Dostaneš právo podívat se tam pomocí svých

průzkumných lodí, aby ses přesvědčil, že tě nechci vlákat do léčky. Dva z pěti mužů, které ti svěřím, dovedou tvé lodě k určené planetě."

„Nač mě vlastně potřebuješ, Rhodane?"

„Chci ukázat svou sílu, abych nekrvavou cestou zamezil propuknutí revolty..."

„Ty myslíš, že ti to uvěřím?"

Nyní byl Rhodan nucen rozehrát nebezpečný trumf: „Druufe, vy jste pro méně vzdělané obyvatele Mléčné dráhy příšerami, kterých se obyčejný člověk bojí. Vaše lodě je děsí. A svět, nad kterým se po mém předchozím oznámení objeví vaše flotila, zadrží hrůzou dech.

Druufe, vy předvedete demonstraci moci, a já přísahám, že vás pak dopravím k vám domů."

„Ukaž mi způsob, jakým to provedeš, Rhodane. Udělej to! Vyšli jednu z mých lodí do Časoprostoru Druufů. Pak si budeme povídat dál! Posílám ti jednu ze svých nejrychlejších!"

^ A ^

Velkému Impériu hrozil hospodářský krach. Gigantická říše uprostřed hvězdokupy M 13 se hroutila. Inflation nabírala hodinu po hodině děsivé rozměry. Na rozkaz Arkonu na všech planetách zavíraly burzy. Zajít si pro své peníze do banky bylo nesmyslné. Tam neměly žádnou cenu.

Galaktičtí obchodníci měli ještě jeden důvod, proč už nedodávat žádné léky - nebyli toho schopni, i kdyby nastokrát chtěli.

Výroba i distribuce stagnovaly na všech úrovních...

Atlan dostával od centrálního počítače informaci za informací, ze kterých jasně vyplývalo, že Thomas Cardif společně s Cokazem spustili lavinu galaktického formátu.

Zamyšleně se teď díval na Prsten Nibelungů, který ležel před

ním. Vzpomínal si, jak překvapeně se díval na Rhodanova kurýra.

„Prsten Nibelungů?“ ujišťoval se znovu a vzpomínal na doby, kdy ještě žili a bojovali Gunther, Hagen a Siegfried. ^ Všechny tři znal osobně a Hagen byl dokonce jeho přítelem. Tehdy však žádný Prsten Nibelungů neexistoval, stvořila ho teprve legenda.

Atlan jej vzal do ruky. Byl vyroben na zakázku, ale stejně chvíli trvalo, než se mu jej podařilo otevřít. „Proč?“ ptal se a otáčel s ním v dlani. Byl vyroben z lehkého, ale pevného kovu. Před sto lety by na něco takového Pozemšťané ani nepomysleli, dnes se tenhle kov našel v každé domácnosti.

A náhle pochopil, proč byl prsten vyroben z lehké slitiny a proč to měl zároveň být Prsten Nibelungů. „Pěny, musím se ti omluvit! Ty nejsi romantik, ale skutečný realista s drobnými romantickými ambicemi...”

Rychle se dopravil do laboratorního oddělení mamutího počítače, vzal prsten a uložil jej do analyzátoru kovů.

Pak se posadil do křesla a v pohodlí vyčkával, , •

Vtom se rozzářil jeden z monitorů.

Přístroj v prstenu našel vrstvu s Rhodanovým vzkazem.

Přestože bylo Allanovi díky aktivátoru buněk více než deset tisíc let, Rhodan ho ještě pořád uměl překvapit.

Nyní mu Rhodan sděloval, co má v úmyslu provést pod krycím názvem akce Mucholapka.

Atlan seděl v křesle jako svíčka. Očima klouzal po zprávě. „Jestli to dokáže...“ říkal si tiše pro sebe. „Barbare, ty jsi přece jen o něco lepší než tvůj syn!”

Vypnul analyzátor a vrátil se do své kanceláře. Nové informace, které mezitím došly, ho už nedokázaly zaskočit. Atlan věděl, že zhroucení říše už nezabrání.

^ J. ^

Atual a Ortece znovu seděli ve válcovitém křižníku COK II před patriarchou Cokazem a Thomasem Cardifem.

Oba finanční experti je opět zapřísahali, aby jim dali možnost zakročit: „Zítřka bude pozdě, patriarcho! Inflace nezná žádné zákony! Bankrot nezastavíte rozkazem! U všech našich bohů, Cokaze, už toho Pozemšťana neposlouchejte! Poslouchejte nás!"

„To by se galaktičtí obchodníci nedostali zdaleka tak daleko, kde jsou nyní!" chladně opáčil Cokaze. „Arkonidané končí. Allan se opovážil proti nám poslat nějaké své robotské lodě, ale na nás galaktické Skokany to neplatí!"

Rozrušený Atual skočil patriarchovi do řeči: „Patriarcho, neposmívejte se bohům, ať nás nestihnou jejich kletba! Arkon je pořád ještě realitou! Ještě stále je tu hrozba ze strany Druufů, těch příšer z vedlejšího časoprostoru! Ještě pořád existuje Regent a pořád tu je Rhodan!"

Cokaze vyprskl.

„Rhodan... Přirozeně. Stačí vyslovit jeho jméno a všichni se posadíme na zadek, co? Já jsem s ním mluvil! Víím, jak velká je jeho moc. Jenom on je mocný! Celá ta desetiletí nás tahal za nos... Podívejte se, kdo sedí vedle mne. To jste přišli jen proto, Atuale, abyste mi řekli, že máte strach?"

Ortece teď taky vstoupil do debaty a tise oznámil: „Impérium - a to jsme i my a vy, patriarcho — dosud ztratilo více než třetinu svého majetku!"

Thomas Cardif pomalu vstal. Narudlé arkonidské oči mu plály, ale kolem úst mu pohrával posměšný úšklebek. „Už jste toho tady dnes napovídali spoustu, ale ještě ani jednou jste ne-nakousli otázku, proč se státní banka Arkonu Ještě nepokusila zastavit inflaci nákupem akcií. Odpovězte mi, Ortece, a my vám okamžitě dáme svolení k zastavení hospodářského bankrotu!"

Ortece koktal.

„Já... nevím. Pasivní chování státní banky Arkonu je pro mne a pro Atuala záhadou."

Cokaze se spokojeně šklebil: „Ortece, tak mi vysvětlete, jak je možné, že Cardif už před spuštěním inflace říkal, že státní banka Arkonu nezakročí?" , Ortece se zatvářil nazlobeně.

„My nejsme jasnovidci, Cokaze! Jsme bankéři, kteří berou svou práci vážně!"

Cardif se pousmál a ledabyle namítl: „Kolikpak vydělá vaše banka, když se ještě dnes pokusíte zastavit inflaci, když podniky začnou pracovat a lodě převážet zboží? Kolik bilionů?"

„Nemohli bychom si rozdělit zisk?" sarkasticky poznamenal Cokaze.

O dvě minuty později patriarcha s Cardifem osaměli. Oba nejbohatší a nejvlivnější muži utekli z velínu.

„Mizerové...", hlesl Cokaze a kroutil hlavou. „Nechápu, jak někdo může^ha inflaci vydělat obrovské sumy, když všichni ostatní ztrácejí své poslední peníze?"

„To se dělá tak...", začal vysvětlovat .Cardif, ale přerušil ho interkom.

„Pane!" hlásil se spojař, „velké vysílačky Arkonu III oznamují, že během následujících minut budou vysílat důležitou zprávu. Všechny hypervlny..."

„Až začnou, propojte nám to sem!"

_ ^ ^ . ^

Mezi velitelem Druufů a Perrym Rhodanem pokračoval hovor. Mluvili spolu vysílačkou, ale kulovitá bytost Harno umožňovala Rhodanovi pohled na Druufa, aniž by o tom dotyčný Druuf věděl.
;

Zkušební druufská loď se mezitím vrátila ze svého časoprostoru a její velitel podal veliteli flotily hlášení.

„Rhodane," vysvětloval právě velitel Druufů, „všude, kde jsi ty, nám vždy hrozí velké nebezpečí. Ty nás nechceš využít a pak poslat domů. Ty nás chceš zničit!"

Rhodan vrtěl hlavou. Nevěděl, čím by svůj protějšek konečně přesvědčil.

Fiktivní transmitter, jediná zbraň svého druhu, nejstrašlivější ze všech, nepřípadala v úvahu. Druufové nesměli o existenci tohoto přístroje vědět, aby Jejich apetit na DRUSUS ještě více nevzrostl.

„Druufe, uvědom si, že jsem tebe a tvé lodě nemusel hledat, protože už na své mateřské planetě jsem věděl, kam ses ukryl! Mohl jsem stejně dobře přiletět se všemi svými loděmi a zničit tě! Víc ti toho nepovím. Vypínám spojení. Jestli se mnou budeš chtít mluvit, pospěš si!"

To byl zase ten starý Rhodan, který uměl využít veškerou váhu své osobnosti.

„Už máme sestavenou zprávu pro Allana?" zeptal se generála Deringhouseho.

„Ano, pane, až na časové údaje..."

„Ty budeme mít hned!" odvážil se tvrdit Rhodan.

Nikdo se tomu nesmál. Perry Rhodan jen zřídkakdy vyslovil podobné prognózy, ale když už to udělal, pak mu vyšly.

Marshall?"

Šéf jednotky mutantů stál vedle Bullyho u speciálního zaměřovače.

„Sdělte Tako Kakutovi, že je odvelen na vlajkovou loď Druufů jako astronaut. Místo něj zůstane doktor Smáli!"

„Ale Kakuta přece není astronaut!"

„Tím.lepší je to teleporter," namítl Rhodan.

Bully přikývl. Chápal, co má Rhodan v úmyslu, ale Marshall měl špatný den.

„Nějak vám nerozumím, pane!"

„Pak vám doporučuji, abyste se zbavil všech pochyb a hlavně nedůvěry. Teď jste mi porozuměl?“ „Oukej, šéfe!“ Marshall sám nevěděl, co se to s ním děje,

^ _*_^

Perry Rhodan čekal, kdy se Druuf ozve. Napětí rostlo minutu za minutou. Rhodan mezitím alespoň přijímal zprávy o aktuálních událostech.

Velké Impérium se chvělo v základech, přestože z každé zprávy vyplývalo, jak jsou účelově zaměřené tak, aby ještě více zvyšovaly nejistotu a strach. I když je tedy bral s rezervou, chápal, že se Atlanova politická pozice hroutí. Nebyl daleko Čas, kdy se patnáctitisíciletá říše měla rozpadnout.

Vtom do nastalého ticha řekl Bully: „Jestli ten Druuf zjistí, že má hrát zároveň mouchu i mucholapku, pak...“

Jeho pochyby byly na místě.

Průzkumné lodě Druufů mohlo napadnout hned několik věcí: především neobvyklé seskupení hvězd v soustavě M 13, které v Druufech muselo okamžitě probudit podezření, že budou mít co dělat se silným protivníkem.

Pak tu byly ještě alarmující zprávy z arkonidské říše.

Zatřetí - a to byl bod, který Rhodanovi dělal největší starosti - kolem planety Archetz létali Těžcí Skokani a chránili ji. Pokud průzkumné lodě Druufů narazí na masivní obranu, pak by se Rhodanův plán určitě zhroutil. Možná, že by Druufové dokonce zazmatkovali a zaútočili proti DRUSUSU.

Výsledek takového nerovného boje byl předem jasný.

Rhodan se ohlédl na generála Deringhouseho- „Vyšlete na Arkon III krátký impulz. Požadujte od Allana, aby se postaral o... Ne! Nevysílejte žádné hypervysílání. Zabudujte do kurýrní zprávy pro' Atlana, že Těžcí musejí z okolí Archetzu zmizet.

Zdůrazněte přitom, že na to Atlan má po obdržení zprávy tři hodiny!"

Pěny Rhodan si vůbec nepřipouštěl, že rozkazuje největšímu mocipánovi Galaxie. Allan s ním seděl na jedné lodi. Na loď, která měla najít cestu z rozbouřeného moře zpátky do bezpečného přístavu. Pokud se cestou potopí, nebude už žádné Velké Impérium ani maličká hrdá říše, která si říkala Sluneční, protože také zanikne. Bylo docela jedno, kdo z těch dvou vydává rozkazy.

Zároveň si Rhodan uvědomoval, že jeho plán Mucholapka je plný nejrůznějších neznámých. A tou největší neznámou byl Thomas Cardif!

Na Allanově a Rhodanově straně stála jenom jediná výhoda: i revoluce potřebovaly jistý čas, aby dozrály. Dokud se tak nestalo, větší síla zůstávala na straně státního útvaru. Právě tato skutečnost položila základní kámen Rhodanova plánu.

Atlan pochopil Rhodanova varování, že je lepší více riskovat, než vyslat robotské lodě do všech koutů Galaxie, aby umlčely všechny revoluce v zárodku,.

„Rhodane...," ozval se Druufův hlas a vysvobodil mnoho mužů ve velínu z nesnesitelného napětí.

„Druufe?"

„Jsem připraven přijmout tvůj návrh, ale nejsem ochoten nasadit dva křižníky. Poletí jen jeden a bude mít na palubě dva tvé astronauty. Pokud se můj křižník nevrátí, nebo se nebude hlásit, můžeš se připravit na boj, Rhodane!"

Rhodan to varování přeslechl.

„Posílám člun, který přiveze pět mých mužů, Druufe. Vydej rozkaz své flotile, aby na něj neútočila!"

„Neboj se. Pošli je, Rhodane, Všechno ostatní se uvidí později!"

^ A ^

Žluté slunce Rusuma svítilo na osmnáct planet. Pátou z nich byl centrální svět Skokanů Archetz. Podle vzoru Arkonidanů si Skokani kolem něj vytvořili obranné vesmírné pevnosti, do kterých zahrnuli i mnoho okolních měsíců.

Kdo jednou na Archetzu přistál a viděl, jaký obrovský potenciál síly se tu skrývá, ten pochopil, nač tak vysoká vydání na obranu planety.

Archetz se během posledních dní stal hnízdem infekce hnutí odporu a hospodářského krachu.

Nad Titonem, dvanáctimilionovým hlavním městem, rozprostřela svá křídla noc. V Cokazeho křižníku COK II zůstali ve službě dva patriarchovi nejstarší synové. Pokud by přišly důležité zprávy, měli za úkol okamžitě probudit Thomase Cardifa. Většina noci proběhla bez větších potíží, když se ozvala frekvence Těžkých Skokanů, strážců planety.

„Kde je Cokaze, Skokane?“ zaduněl hlas desetimetrákového zarudlého obra. „Spí? Tak ho vytáhni z pelechu, rychle, kámo!“

Cokazeho nejstarší syn se vyřítil z velínu. Hrubé chování Těžkého Skokana ho zmátlo.

Mladší bratr se s otcem spojil interkomem. .. • .

„Kdo to se mnou chce mluvit?“ ospale se zeptal patriarcha.

Syn mu to vysvětlil.

„Já už jdu!“ ozval se Thomas Cardif, čilý jako rybička.

Sešli se na hlavní palubě. Tázavě a bezradně se dívali jeden na druhého. Neměli ani tušení, co jim Těžcí mohou chtít. Patriarcha padl do křesla.

„Co se děje, Onkto?“ zeptal se.

„Nic moc,“ ironicky odpověděl Těžký. „Stahujeme se z pozic, patriarcho!“

„Cože?“ zařval Cokaze. „To je proti všem dohodám, Onkto! To je zrada!“

„Nesmysl," opáčil Těžký. „Arkon nám jednoznačně vyhrožoval a požadoval..." . . .

„Arkon..." zachechtal se patriarcha. „Co ten ještě může chtít?"

„Kdo to za tebou stojí, patriarcho? Jeho tvář mi připomíná Rhodana. Kdo je to?"

Thomas Cardif přikročil blíže k interkomu. Položil patriarchovi ruku na rameno, aby mu naznačil, že chce mluvit.

„Jmenuji se Thomas Cardif a mou matkou byla arkonidská kněžna Thora, Onkto! To by ti mělo stačit! Co Arkon požadoval?"

Onkto, šéf centrály Těžkých, se cítil Cardifovým upřeným pohledem hypnotizován. „Vy jste ten, co radí Cokazemu?" zeptal se očividně zmaten.

„Co chtěl Arkon? Kdo kladl požadavky? Regent nebo admirál Atlan?" zeptal se Cardif a z každého jeho gesta bylo znát, zeje to rodilý Arkonidan.

„Ozval se nám Regent a požadoval, abychom okamžitě opustili bojové pozice, nebo nás k tomu donutí robotská flotila."

„Máte důkazy, že Regent mezitím stáhl nějaké robotské lodě z blokádní fronty u praskliny v časoprostoru, Onkto?" naléhavě se zeptal Cardif.

Těžký Skokan vytřeštil oči a zaklel. Pak řekl: „Cardife, jestliže to už víte, proč se mě vyptáváte? Nám Těžkým stačí vědět, že robotská flotila už není u fronty... A kromě toho nám Regent také pohrozil Druufy..."

„To stačí pouhá slovní hrozba, aby zahнала statečné Těžké Skokany z jejich pozic?" posmíval se Cardif.

„My nejsme o nic hloupější než patriarcha Cokaze, který má na Titonu jenom deset lodí. Se všemi ostatními se hezky stáhl z dostřelu..."

„Tak mi aspoň slibte, Onkto, že odlet své flotily neoznámíte

ani jediným signálem! Dejte mi slovo a já se postarám, aby se v Galaxii nikdo nedozvěděl, jací jste zbabělci!"

„Cardife!" ohradil se Onkto a oči se mu zúžily do škvírek. „Víte stejně dobře jako my, že robotská flotila už není na frontě, a to znamená..."

Cardif mu skočil do řeči: „Zapřu to a zapře to i Cokaze. Jakmile se po Galaxii rozkřikne, že jste srabi, budete mít po těch svých válečnických kšeftech, nemyslíte, Onkto?"

Těžký patrně nebyl ve velínu sám, protože automatický tlumočník zprostředkovával jakési syčení a Šum, ale Cardif s Co-kazem nerozuměli, o čem je řeč.

Tvář Těžkého se vrátila na obrazovku. „Přijímáme vaše podmínky, Cardife, a nenápadně se stahujeme do bezpečí. Ale jednoho dne někde ve vesmíru narazíte na hvězdné d'ábly, prokletý Pozemšťane!"

Cardif se však jen zasmál a vypnul spojení. Když se pak obrátil k Cokazemu, patriarcha se zeptal: „Myslíte, že nelhali?"

„Ani slovo!" stvrzoval Cardif. „Určitě si zjistili, že robotská flotila zmizela z fronty. Ale proč to Arkon udělal? Za tím bude úmysl, ale jaký? Něco se děje, ale co?"

^ A ^

Let průzkumné lodi Druufů byl sledován ze dvou od sebe velmi vzdálených stanovišť: z paluby DRUSUSU a z Arkonu III. Rhodan i Atlan lodi popřáli hodně štěstí, protože dobře věděli, co všechno na průzkumném letu závisí.

Teleporter Tako Kakuta a astronaut doktor Brigonne si to přáli také. Měli své instrukce. Kdyby se posádka průzkumné lodi začala vůči nim chovat nepřátelsky, měli společně teleportovat do bezpečí. Proto se Tako Kakuta nehnul od doktora. Teleportace byla jeho úkolem.

Doktor Brigonne však byl dávno přesvědčen, že Druufové

nebudou nebezpeční. Ocitl se ve svém živlu a poprvé prožíval nadsvětelnou rychlost, která sice vyvolávala určitý tělesný transnitní šok, nicméně nebylo jej cítit.

- Kakuta a Brigonne si také velmi rychle zvykli, že jsou ve svých pohybech jednou rychlejší než Druufové, kteří vinou přeneseního vlastního času zůstali v tomto ohledu v nevýhodě vůči všem bytostem z vesmíru-

Jeden z Druufů se začal projevovat neklidně. Ukazoval ostatním, že mají obstoupit jakýsi přístroj.

„Brigonne, tušíte, co se děje?“ zeptal se Kakuta.

„Ani náhodou,“ zachraptěl doktor.

- Teleporter proto zapnul svého automatického tlumočnicka, ale jakmile to udělal, hned zaslechl, jak jeden z Druufů říká:

„Vypni to!“

Tako Kakuta nemusel dlouho přemýšlet, aby pochopil, že Druufové pátrají po naváděcí hypervysílače, pomocí níž jejich let sledoval Atlan. Pozemšťané měli speciální zaměřovač, Atlan ještě ne.

I doktor pochopil a vyhrkl: „Kakuto, co můžeme udělat, aby ji nenašli? Allan musí být informován. Šéf mi to kladl na srdce!“

„Mohl byste mi prozradit, jak mám tu maličkou věc za pár vteřin najít, doktore?“

„Co teď Druufové dělají?“ zeptal se Brigonne, protože se najednou necítil ve své kůži.

Tři Druufové opustili velín, ale neodcházeli s prázdnými rukama: všichni tři nesli těžké aparáty a bylo zřejmé, že s jejich pomocí pátrají po naváděcí vysílače.

„Brigonne, jak dlouho ještě poletíme?“

- „To tedy netuším...“

„Ale déle než tři hodiny ne?“

„Při našem momentálním zrychlení? Ne, to už snad poletíme zpátky. Doufejme, že i my dva!“ dodal pesimisticky astronaut.

„Pak na deset minut odlákejte pozornost Druufů. Nesmějí si všimnout, že ve velínu chybím. Dokážete to?“

„Co máte v úmyslu, Kakuto?“

„Dokážete to, doktore?“

„Jistě. Jakmile si odkašlu do vysílačky, pak...“ kývl hlavou.

Teleporter neviděl jinou možnost jak odvrátit hrozbu než tím, že vsadí všechno na jednu kartu. Dr. Brigonne měl odlákat pozornost pěti Druufů. Dva seděli v obyčejných pilotních křeslech, tři postávali před nějakým přístrojem, ale stále se na Pozemšťany ohlíželi.

Tako Kakuta cítil, jak ubíhá čas. Proč Brigonne nic nedělá? Proč tam jen tak stojí a nehne se?

Konečně vykročil k postávajícím Druufům. Přistoupil k nim ze strany, takže si ho snad ani nevšimli. Nebo ano?

Brigonne zapnul tlumočnicka. „Druufe, musím vás ještě upozornit na jistou skutečnost. Tady...“ řekl a přistoupil k hvězdné mapě, pověšené na stěně, a ukázal na určité místo. „Tady...“ V tomhle místě se nachází... Druufové, slyšíte mě?“

A zakašlal.

Znamení pro Kakutu!

Teleporter skočil a rematerializoval ve vstupu lodi, kde byla umístěna naváděcí signální hypervysílačka. Když rematerializoval, držel v každé ruce paprskomet. Zatavil vnitřní vrata vstupu ve švech tak, aby se nedala otevřít. Tiše si přitom počítal.

„...pět... Šest... sedm... osm!“

Pak byl hotov a teleportoval zpět do velínu. / , ' Brigonne pořád ještě stál před hvězdnou mapou a chtěl Druufy přesvědčit o nebezpečnosti supersilného, rotujícího magnetického pole, které se pohybovalo ve směru letu lodi.

„No tak nic...“ ukončil své snahy, když si všiml, že se Kakuta vrátil. Mlčky opustil své místo a vypnul svou vysílačku.

^ ^ ^

„Ještě deset minut," řekl Perry Rhodan polohlasem Bullymu, aniž by se přestal dívat na speciální zaměřovač. „Pak budou nad planetou Archetz."

Netušil, co se dělo na palubě průzkumné lodi.

Druufové totiž Kakutu s doktorem spoutali a taky jim jasně dali najevo, proč to provedli: „Jenom vy jste mohli schovat naváděcí vysílačku a zatavit vrata vstupu! Proč?"

Tako Kakuta zůstával ledově chladný. „Jakou naváděcí vysílačku? Tak nám ji ukažte! To by mohl tvrdit každý!"

Druuf na to mlčel. K oběma zajatým Pozemšťanům postavil strážné, vyzbrojené nebezpečně vypadajícími zbraněmi, což svědčilo o mnohém.

Brigonne s Kakutou přestali pomýšlet na protesty. Naoko se oddali osudu.

Loď Druufů se však nezadržitelně řítila ke skokanské planetě Archetz.

^ A ^

„Prohráli jsme," konstatoval Thomas Cardif a patriarcha Co-kaze nevěřicně vytřeštil oči. „Ano, prohráli jsme! Rhodan a Atlan vynesli svůj nejvyšší trumf! Skokane, copak nechápeš, co znamená fakt, že se nad Archetzem krátce objevila osamocená loď Druufů? Zapomněl jsi na Allanovu hrozbu, že stáhne robotské lodě od praskliny v časoprostoru? Zapomněl jsi, že Těžcí už tuhle planetu nechrání? Já tušil, že se něco děje!!"

„Co znamenají tyhle tvé dohady, Pozemšťane?" zvolal zlostně Cokaze, protože nechtěl věřit, že by prohrál.

„Nic. Jenom se čehosi obávám. Bojím se, že Atlan uvolnil prasklinu v časoprostoru a že umožnil takovým deseti až dva-

ceti tisícům druufských lodí průlet koridorem přímo k Archetzu, aby se tady ti vandalové zabydleli."

„A my pitomci jsme tě poslouchali, ty odvare Perryho Rho-dana! Rhodan má aspoň formát, ale ty..."

Thomas Cardif chladně opáčil: „Vím, že jsem prohrál jednu partii a mám dost odvahy, abych z toho vyvodil důsledky. Cokaze, pokud chceš ještě nějaký čas Žít, dám ti dobrou radu. Okamžitě nasedni do COK II a zmiz z Archetzu. Ohlas svůj přílet na Aralon a pár dní tam přečkej. Víc ti toho nefeknu."

„A co ty, Pozemšťane? Chceš se vrátit na Zemi?"

Cardif lhostejně odpověděl: „Já zůstanu na jedné z tvých lodí, které necháš tady na kosmodromu, aby to navenek nevypadalo že prcháš."

O hodinu později se COK II s patriarchou na palubě zvedla a vzlétla. Cokaze se ještě stačil rozloučit s Cardifem. Řekl mu;

„Ty jsi děšívej partner!"

Cardif přesedl na COK CCXIV a zůstal s dalšími třemi loděmi na okraji kosmodromu v Titonu.

^ ^ ^

Perry Rhodan si na okamžik pomyslel, že se dívá do propasti.

Vedle něj se vznášel Harno a pomocí svých fantastických dálkových televidných schopností mu zprostředkovával pohled do velínu lodi Druufů, která se neuvěřitelně rychle blížila k vlajkové lodi své flotily.

Maličká hypervysílačka, kterou Kakuta umístil do vstupu lodi, mohla být příčinou, že se celý taktický manévr promění v katastrofu.

Harno Rhodanovi telepaticky sděloval: Velitel průzkumné lodi právě podává zprávu veliteli flotily a mluví jen o zaměřené signální vysílačce ve vstupu Číslo tří, který nejde otevřít,

^ A ^

„Ještě deset minut," řekl Pěny Rhodan polohlasem Bullymu, aniž by se přestal dívat na speciální zaměřovač. „Pak budou nad planetou Archetz."

Netušil, co se dělo na palubě průzkumné lodi.

Druufové totiž Kakutu s doktorem spoutali a taky jim jasně dali najevo, proč to provedli: „Jenom vy jste mohli schovat naváděcí vysílačku a zatavit vrata vstupu! Proč?"

Tako Kakuta zůstával ledově chladný. „Jakou naváděcí vysílačku? Tak nám ji ukažte! To by mohl tvrdit každý!"

Druuf na to mlčel. K oběma zajatým Pozemšťanům postavil strážné, vyzbrojené nebezpečně vypadajícími zbraněmi, což svědčilo o mnohém.

Brigonne s Kakutou přestali pomýšlet na protesty. Naoko se oddali osudu.

Loď Druufů se však nezadržitelně řítila ke skokanské planetě Archetz.

^ A ^

„Prohráli jsme," konstatoval Thomas Cardif a patriarcha Co-kaze nevěřicně vytřeštil oči. „Ano, prohráli jsme! Rhodan a Atlan vynesli svůj nejvyšší trumf! Skokane, copak nechápeš, co znamená fakt, že se nad Archetzem krátce objevila osamocená loď Druufů? Zapomněl jsi na Allanovu hrozbu, že stáhne robotské lodě od praskliny v časoprostoru? Zapomněl jsi, že Těžcí už tuhle planetu nechrání? Já tušil, že se něco děje!!"

„Co znamenají tyhle tvé dohady, Pozemšťane?" zvolal zlostně Cokaze, protože nechtěl věřit, že by prohrál.

„Nic. Jenom se čehosi obávám. Bojím se, že Atlan uvolnil prasklinu v Časoprostoru a že umožnil takovým deseti až dva-

ceti tisícům druufských lodí průlet koridorem přímo k Archetzu, aby se tady ti vandalové zabydleli." '.

„A my pitomci jsme tě poslouchali, ty odvare Perryho Rho-dana! Rhodan má aspoň formát, ale ty...”

Thomas Cardif chladně opáčil: „Vím, že jsem prohrál jednu partii a mám dost odvahy, abych z toho vyvodil důsledky. Cokaze, pokud chceš ještě nějaký čas Žít, dám ti dobrou radu. Okamžitě nasedni do COK II a zmiz z Archetzu. Ohlas svůj přílet na Aralon a pár dní tam přečkej. Víc ti toho nefeknu.”

„A co ty. Pozemšťane? Chceš se vrátit na Zemi?”

Cardif lhostejně odpověděl: „Já zůstanu na jedné z tvých lodí, které necháš tady na kosmodromu, aby to navenek nevypadalo že prcháš.”

O hodinu později se COK II s patriarchou na palubě zvedla a vzlétla. Cokaze se ještě stačil rozloučit s Cardifem. Řekl mu:

„Ty jsi děšívej partner!”

Cardif přesedl na COK CCXIV a zůstal s dalšími třemi loděmi na okraji kosmodromu v Titonu.

, ^ A ^

Perry Rhodan si na okamžik pomyslel, že se dívá do propasti. - ,

.

Vedle něj se vznášel Harno a pomocí svých fantastických dálkových televizních schopností mu zprostředkovával pohled do velínu lodi Druufů, která se neuvěřitelně rychle blížila k vlajkové lodi své flotily.

Maličká hyper vy sil áčka, kterou Kakuta umístil do vstupu lodi, mohla být příčinou, že se celý taktický manévř promění v katastrofu.

Harno Rhodanovi telepaticky sděloval; Velitel průzkumné lodi právě podává zprávu veliteli flotily a mluví jen o zaměřené signální vysílače ve vstupu číslo tři, který nejde otevřít.

Rhodan dostal nápad.

Bylo nutné, aby zakročil Gucky.

Interkomem přikázal: „Neztrácej ani vteřinku, Gucky!"

Ze všech stran na Rhodana zírali. Jen málokdo pamatoval, že by šéf byl někdy rozrušen tak jako nyní. *. Gucky materializoval a porušil tabu: četl v Rhodanových myšlenkách. „Jasně, Pěny! Ale ve kterém skladu ten Rhytmal 5 najdu?"

Rhodan zapojil palubní rozhlas: „Tady Rhodan! Všem skladům Okamžitě mě informujte, kde je uskladněn Rhytmal5!"

Rhytmal 5 byl krystalický komplex, který vyvinuli Arkoni-dané, a který v nevysvětlitelném pětiminutovém intervalu od-vysílával slabý hyperimpulz, jenž mohl být na první pohled zaměněn s hypervysílačkou.

„Pane," hlásil se jeden z členů posádky, „je ve skladu 123."

Gucky přikývl.

„Jdu na to!"

A zmizel do skladu 123. Tam si vzal malý krystal Rhythmalu 5, nějaké lepidlo - a teleportoval přímo do vstupu číslo 3 druufské průzkumné lodi.

Plynuly minuty.

Gucky zapnul svítilnu, zabudovanou v přilbě skafandru, plazil se po zemi a pátral po minivysílačce.

„Konečně!" zaúpěl a pomocí termopaprskometu roztavil nebezpečný corpus delicti. Pak rychle očistil podlahu a přilepil na ni přinesený krystal.

Zadíval se na sváry a kroutil hlavou. , '

„To se nedivím, že Druufové zuřili. Tak jim připravím malý překvapení a vypálím díru do vnějších vrat vstupu!"

Jak řekl, tak učinil -jen s tím rozdílem, že do vnějších vrat vypálil tři díry a teprve pak pobaveně teleportoval zpátky k Rhodanovi.

^ A ^

„Hotovo, Perry! Mám podat hlášení?“

Ale než mohl začít, ozval se velitel Druufů: „Rhodane, připrav svou loď k boji!“ řekl chladně. „Tvůj zrádný plán byl příliš průhledný!“

Rhodan požadoval vysvětlení. Druuf mluvil o naváděcí vysílačce, která měla nepříteli umožnit přesnější zásah. Rhodan takové tvrzení odmítal a požadoval důkazy. Překvapilo ho, že Druuf souhlasil.

Znovu museli čekat, ale tentokrát už v klidu. Gucky dostal příležitost: „Ale Druufové se nám teď neohlásej zase tak rychle,“ odvažoval se předvídat. „Kakuta jím tam připravil sváry, ze kterejch se jim rozskočí hlava, a moje tři díry ve vnějším vstupu se postaraj o zbytek...“

^ _*^ ^

Velkovysílačka Arkonu přinášel a Allanovo druhé prohlášení. Opět hovořil ke všemu lidu arkonidské říše. Postavil před něj ultimátum: podřízenost nebo smrt! ' ,,...dovolím Druufům, aby přiletěli a aby přepadli hniující impérium. Robotská flotila bude nečinně přihlížet, jak zaniká jedna sluneční soustava za druhou.

Berte mé ultimátum vážně. Nezapomínejte, že dokážu jednat stejně bezohledně jako Regent, když to bude nutné. Rozhodněte se sami, zda se chcete stát rebely, kteří dříve nebo později skončí před popravčí četou, nebo zda chcete zůstat věrnými obyvateli Velkého Impéria."

^ ^ ^

Tři tisíce bojových lodí Druufů se řítily k soustavě Rusuma. Když začal Atlan vysílat, byly už na cestě. Zakódovaný sig-

nál dal vládci Arkonu vědět, že byla zahájena druhá fáze akce Mucholapka.

Lodě Druufů nad Archetzem! Demonstrace síly!

Rhodanův DRUSUS plul za loděmi Druufů. Sotva se vynořil z transice nad Archetzem, Harno Rhodanovi hlásil, že velitel flotily Druufů nemá v úmyslu držet se úmluv s Rhodanem. Opět si myslel, že Rhodan svůj slib nedodrží a neumožní jeho lodím návrat domů.

Jak to? Proč? ptal se Rhodan v duchu Hama, který mu právě ukazoval velitele Druufů, jak sedí v kresle a tváří se jako sfinga.

To je mentalita Druufů, Rhodane. Pomocí svých myšlenkových pochodů je nepochopíš. On uvažuje takto: právě pochopil význam planety Archetz. Chce tu soustavu dobýt jenom pro sebe, usadit se zde a dobývat odtud jednu hvězdu za druhou.

^ A ^

Tři tisíce cizokrajných, obrovských bojových křižníků se vznášelo nad Archetzem jako temný mrak. Žádný ze zaměřovačích přístrojů nedokázal zachytit jejich přilet. Druufové se vrhli proti Archetzu a rozsévali zkázu a smrt dříve, než bylo první obranné stanoviště schopno odpálit jediný bojový paprsek.

Titon zanikal v ohni a žáru. Měsíce a obranné satelity Archetzu se měnily v planoucí pochodně.

A přece se několika doutníkovitým lodím podařilo uniknout z infema, proklestit si cestu mezi loděmi Druufů a zmizet v mezihvězdném prostoru.

Z DRUSUSU se na všechno nečinné dívali. Rhodan měl svázané ruce. Dílo zkázy se už nedalo zastavit, a ani nevěděl, jak by to provedl. Jediné co dokázal, bylo, že poslal malý člun s teleportery aby z paluby vlajkové lodi Druufů zachránili astronauty které tam původně nechal jako rukojmí;-

Thomas je dole! říkal mu vnitřní hlas.

Vtom se objevily kulovité lodě všech možných typů a tříd. Přirůtily se ze všech konců vesmíru jako roj kobylek. Byly jich tisíce, desetitisíce... A další se přidávaly, aby se vrhaly na Druufy.

Bitva mezi robotskými loděmi Arkonu a Druufy měla jasnou perspektivu. Potomci hmyzích bytostí z vedlejšího časoprostoru byli bez šancí. Arkonští roboti znali jenom své naprogramování, žádné city, žádný soucit a emoce. Dostali rozkaz zničit cizí flotilu, takže ho plnili.

Pronásledovali i osamocené, prchající záchranné čluny Druufů a systematicky je ničili.

Pak bylo rázem po bitvě.

Robotská flotila se zformovala a zvolna se vracela k okraji soustavy.

„Konec...“ hlesl Bully, zatímco se DRUSUS řítit k hořící planetě Archetz. Před očima měl plameny a dým. Ale nebyl to dým, co ho páliło v očích a způsobovalo, že szel...

Vtom mu na klíně cosi přistálo.

„Gucky!“ vyhrkl Bully a šťastně se usmál.

Gucky byl vyčerpaný. Málem u Bullyho hned usnul. Ale ještě se probral a slabým hláskem oznamoval: „Je to v pořádku, Perry! Všichni zdraví! Člun je sice sestřelenej někde tam dole, ale zvládli jsme to...”

Gucky usnul a Bully ho opatrně přenesl na pohovku. „Rád bych věděl, co ten prcek musel prodělat, aby zachránil naše astronauty. Asi to nebyla žádná sranda, co...?”

^ J. ^

Potřetí během krátké doby si velkovysílačky Arkonu vyžádaly pozornost v celé Galaxii. Ani nemusely hlásit, co se stalo v soustavě Rusuma, protože o tom už vyděšení obyvatelé Velkého Impéria slyšeli.

Věděli o přepadu Druufů, ale zároveň také zjistili, že onen Allan, který se prohlásil za Regentova nástupce, umí velice tvrdě zakročit, když Je potřeba. Proto nyní miliardy obyvatel zpozorněly a poslouchaly, co Arkon hlásí.

Přišlo překvapení.

Protože z vysílačů Arkonu promluvil Perry Rhodan:

„Skláním se před Atlanem, Imperátorem Gonozaem Vlil., který povede arkonidskou říši k zářným zítřkům. Jako administrátor mé malé hvězdné říše požaduji: věrnost za věrnost!

Obyvatelé Velkého Impéria, pochopte, že naše i vaše úkoly v rozlehlých končinách vesmíru nemohou být řízeny hněvem a nepřátelstvím...”

Allan se hoře pousmál, když Rhodan ustoupil od kamery, světla zhasla a Rhodan vykročil k němu: „Perry, příteli,” řekl, „ty jsi ze mě udělal Imperátora, ale nač mi bude takový titul, když národy, které náleží k Velkému Impériu, v něm nebudou chtít žít? Já nerezignuji, ale taky nehodlám být pouhý snílek, Pěny! Potřebuji tvé přátelství a čas, barbare! Čas, čas a ještě jednou čas! Nemohu ze dne na den změnit to, co zničily generace nezodpovědných Arkonidanů... A sám nevím, jestli mi ještě nějaký Čas zůstává...”

„Poprvé tě slyším mluvit tak pesimisticky, admirále,” překvapeně opáčil Rhodan.

„Já nejsem pesimista, Perry, ale nezapomínám, že existuje ještě i jistý Thomas Cardif... A co všechno dokáže jeden jediný Pozemšťan, toho jsi nejlepším příkladem ty sám!”

Rhodan to přeslechl.

„Myslím, že Thomas zahynul na Archetzu.”

„Já si to nemyslím. Žádný Rhodan nezemře tak jednoduše a hloupě— Ani Rhodan, který si říká Thomas Cardif!”